

Akella Raghavendra's
Online-ias.com

నవయుగ కవిచక్తవర్తి, పద్మభూషణ
జాపువ రచనలు

మెదిసి సంపుటం

గోట్టలం

సివిల్ సర్క్యూసెన్, గ్రూప్ - I, II
మొదలగు పరీక్షలకు, సాహితీప్రియులకు
ఉపయోగపడే పుస్తకం.

విశాలాంధ్ర ఎఖ్యాపింగ్ ఏసెస్

విజాన భవన్, బ్యాంక్ స్క్రీట్,
హైదరాబాద్ - 500 001. ఆంధ్ర.

**Navayuga Kavichakravarthi, Padmabhushan -
Jashuva Rachanalu - Vol. I – GABBILAM**

ప్రచురణ నెం. : 2350/19 R

ప్రతులు : 1000

గత ముద్రణాలు : 1996, 1998, 1999

వి.పి.పోచ. ప్రథమ ముద్రణ : ఫిబ్రవరి, 2004

వి.పి.పోచ. ద్వితీయ ముద్రణ : డిసెంబర్, 2004

© JASHUVA FOUNDATION.

వెల: రూ.25-00

ప్రతులకు : విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హెచ్,
విజ్ఞాన భవన్, అబిడ్స్, హైదరాబాద్-500 001.
E-mail: visalaandhraph@yahoo.com
విశాలాంధ్ర బుక్ హెచ్,
(అబిడ్స్, సుల్తానబజార్) హైదరాబాద్,
విజయవాడ, విశాఖపట్టం, గుంటూరు,
తిరుపతి, హన్స్కోండ, అనంతపురం, కాకినాడ.

ప్రాచ్యరిక: ఈ పుస్తకంలో ఏ భాగాన్ని కూడా ప్రార్థించాలి, కొంతగానీ కాప్టైన్ ఫోల్డు/ ప్రచురణకర్తలు
సుంది ముందుగా రాతమూలకంగా అనుమతి పొందకుండా ఏ రూపంగా వాయిదలు న్ను, కాప్టైన్
చట్టరీత్వాన్ని నేరం.

టైప్: సెట్టింగ్: ట్యూంటీఫ్స్ సెంచరీ, దిల్సుభేనగర్. ఫోన్: 24066986

ముద్రణ: శ్రీ కళాంజలి గ్రాఫిక్స్, హిమాయత్ నగర్, హైదరాబాద్.

దర్జిత చేతన కేతనం

ఆంధ్రదేశంలో ఏ రకమైన ఉద్యమాలూ ఉధృతరూపం ఫరించని కాలంలో, “ఫునధురాచార సాకారమగ్నమై ప్రజాబాహుళ్య మొడ్డున బడకముందటి” కాలంలో, వందొమ్మిదో శతాబ్దం చివరి దశకంలో జామువాజన్మించాడు. జాతీయవాదం ఇచ్చిన ఉత్సాహం, అందులోని పొయగా ముందుకొచ్చిన సంస్కరణవాదం ఇచ్చిన స్థాట్రి - గాంధీజీ నాయకత్వానరాబోయే కాలంలో దేశంలోని కులమత వివక్తత, ఆధ్యాత్మిక అసమానతలు తోలగిపోగలవన్న నమ్మకాన్ని జామువాలో కల్గించాయి. రాజకీయ భావాల్లో మితవాద ధృక్కథం అనుసరించినా; కవితా తీవ్రవాద వీరావేశంతో అతివాద భావాలపట్ల ఆకర్షితుడూయాడు.

ఆగ్రవర్ష దురహంకారాలను చవిచూసిన జామువా సౌమ్య పదజాలంతోనే వాటిని ఎదిరించాడు. ఓ సందర్భంలో ఆయనే చెప్పినట్లు “నాకు గురువులు ఇద్దరు - పేదరికం, కులమత భేదం. ఒకటి సహనాన్ని నేర్చితే రెండవది నాలో ఎదిరించే శక్తిని పెంచింది...” అన్నది ఆయన కవిగా, వ్యక్తిగా వీరాధ్రూప ప్రదర్శనకు నేపథ్యాలు. 1925కు ముందటి జామువా రచనలను అవిర్మించబోయే మహాకవి జామువాకు పూర్వరంగంగా భావించవచ్చు. భావకవిత్య యుగంలో రాసినప్పటికే విలక్షණ భావజాలంతో, వస్తు నీర్యాహాం నైపుణ్యంతో దుష్ట సమాజం మీద ప్రశయన్వయం చేశాడు. ఆగామి సమాజాన్ని సుందరంగా భావించి ఆహ్వానించాడు. భావకవిత, అవధాన కవితల్లో మునిగితేలాడు. నాటి సమకాలిక కవులందరిలాగానే రాష్ట్రాభిమానం, దేశాభిమానం కవితల నిండా ప్రోదిచేస్తూ అక్కడే ఆగకిశ్శనరుడుగా ఎదిగాడు.

ఆ కాలంలోనే ఆర్థికమాంద్యం ఒడుమడుకులతో, రెండో ప్రపంచ యుద్ధ ప్రభావంతో అతలాకుతలమవుతున్న తన చుట్టూ ఉన్న సమాజాన్ని మాచాడు. కారణాలేవైనా తాపీ ధర్మరావుగారి ప్రోధులంతో యుద్ధ ప్రచారశాఖలో చేరారు. జస్టిషు పార్టీ అభిప్రాయాలను మన్మించారు.

సరిగ్గు ఇదే కాలంలో సోషలిజం గాలులు తెలుగునాట వీయడం ఆరంభించాయి. మేధావుల మెదశ్శు పదునుదేరడం మొదలయ్యాయి.

సంఘటిత శ్రామికశక్తుల పోరాటాలూ, విజయాలూ, పైఫల్యాలూ, సరికొత్త ఆర్థిక సామాజికాంశాలకు ఊపిరులూదుతున్నాయి. పొత సామాజిక భావనల కుమళ్ళు కదలబారడం ఆరంభమైనాయి. జామువా కవిత్వం మీద వీటన్నిటి ప్రభావాన్ని పసిగట్టగలం. సామాజికాంశాలతో ఆర్థికాంశాలను గూడా జోడించి చెప్పడం గుర్తించగలం. ఏరి ఖండకావ్యాలన్నీ వీటికి దాఖలాలు.

ముఖ్యంగా 1943లో ఫిబ్రవరిలో ఆంధ్ర అభ్యుదయ రచయితల ప్రథమ మహాసభ తెనాలిలో తాపే ధర్మరావు అధ్యక్షతన జరిగింది.

ధర్మరావు, జామువా ఇద్దరూ యుధ్య ప్రచారశాఖ నెల్లారులో పనిచేస్తున్న కాలం అది. కనుక ఈ మహాసభల వివరాలూ అభ్యుదయ రచయితల ధ్యేయం - శ్రామికశక్తుల పక్కపాతం ఆన్న విషయం తాపే ద్వారా జామువా గ్రహించే ఉంటారు. ఇవన్నీ దృఢంగా నాటుకున్న జామువా 1943 ఏప్రిలులో రాసిన కాందిశికుడన్న కావ్యంలో

“కొడవటి పెక్కమున్ తలను గూరిచి కార్పిక కర్దకాళితో
నడుము బిగించె సీయుగమునందొక నూతన సామ్యవాదము
న్నడబిద! దాని దెబ్బుక కకావికలైనది - జర్మనీ
జడనిధి, నేటి మారుపు లసంఖ్యము లంచితముల్ విచిత్రముల్.

ఆన్న సృష్టమైన అభిప్రాయానికొచ్చాడు.

దీనికి ముందున్న సంప్రదాయ సాహిత్య స్థితి కాస్త గమనించాలి. 1934 మండీ రాస్తున్న విశ్వాధ వేయపడగలు నవల ప్రథమ ముద్రణ 1939. అప్పట్లో అంధ్రపత్రిక ధారావాహికంగా ప్రచురించి ప్రచారం ఇచ్చినది. వేయపడగల పైందవ నాగరాజును జామువా మౌనంగా సహించలేదు. వర్ష ధర్మల ఉక్కుచిత్రం అమలును ఆకాంక్షించే శక్తుల నెదిరించటం కర్తవ్యంగా భావించాడు. జాతీయోద్యమంలో భాగంగా ముందుకొచ్చిన సంస్కరణ ఉద్యమం ఇలాటి శక్తులవల్ల వెనకడుగును వేసే ప్రమాదం ముంచుకురాగలదని పసిగట్టే - జామువా 1941లో గబ్బిలం వెలువర్చాడు. 20వ శతాబ్దింలో వచ్చిన అధునిక తెలుగు కావ్యాల్లో విశిష్టమైంది గబ్బిలం. ఖండకావ్య రచనలో సుమారు 22 సంవత్సరాలు పదునెక్కిన కలం సృష్టించిన అధ్యుత ప్రతీకాత్మక కథాఖండం గబ్బిలం.

ఖండకావ్య ప్రక్రియకు, ఊపిరులూది జవం జవంతో తొణికిసలాడేలా చేసి అధునికాంధ్ర సాహిత్యంలో ప్రతిష్ఠాకరమైన స్థానం సంపాదించి పెట్టినవాడు జామువా.

సామాజిక ఆసమానతలపై ఏవగింపు, సంస్కరణల ఫలాలు చేతికి అందగలవన్న ఆశ రగుల్కొంటున్న తరుణంలో వర్షాత్మమ ధర్మాల పరిరక్షణను సమర్థించే లక్ష్మణాలు ముందుకొస్తున్నపేనం జామువాను కలవరపరచాయి. హక్కుల సాధనకు ఉద్యమించే తరుణం ఆసన్నమైందని భావించాడు. హరిజనులుగా పిలవబదుతున్న వారిలో బ్లేతన్యం రగిల్చి ఉద్యమించేలా చేసి దళితుల్లో ఆత్మగౌరవ సాధనకై తపించాలని ఊహించాడు. పీడకవర్గాల ముక్కుగుద్ది హక్కుల సాధనా దిశగా సాగిన మహోప్రస్థానంలో జామువా ఎత్తిన అనల పతాకం గట్టిలం. ఆగామి యుగంలో దళిత సూర్యుడి శిరసు నుంచిన ఆగ్ని కిరీటం గట్టిలం.

జామువా కావ్యాలన్నీ 3 సంపుటాల్లో నేటి తరానికి అందుబాటులోకి తేవాలన్న విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం సంకల్పానికి జామువా ఫోండేషన్వారూ, హేమలతా లవణంగారూ ఆంగీకరించి తోడ్పడినందుకు కృతజ్ఞులం. గతంలో జామువా శతజయంతి నివాళిగా విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం పలువురు ప్రముఖుల వ్యాపాలతో డా॥ యస్వీ సత్యనారాయణగారు సంకలనం చేసిన ‘జామువా సాహితీ ప్రస్థానం’ (1995) ప్రచరించింది.

జామువాగారే అన్నట్టు “సుకవి జీవించే ప్రజల నాలుకలయందు” అన్నది నిజమైనా - మా వంతు బాధ్యతా నిర్వహణలో భాగంగా ఈ మొదటి సంపుటిని పారకుల కందిస్తున్నాం. మిగిలిన సంపుటాలు త్వరలో రానున్నాయి.

సాహిత్యాభిమానులందరూ మా ప్రయత్నాన్ని హర్షిస్తూ ఆదరిస్తారని ఆశిస్తున్నాం.

డా॥ ఎటుకూరి ప్రసాద్
సంపాదకుడు,
విశాలాంధ్ర ప్రచురణాలయం.

ఫిబ్రవరి, 2004.

జాప్యవ రచనలు మూడు సంపుటాల్‌లో...

రూ.

1వ సంపుటం

గబ్బిలం

25

2వ సంపుటం

ప్యాప్సుకథ, పిరవౌసి, ముంతొజ్మహాల్,
కాందిశీకుడు, బాపూజీ, నేతాజి.

త్వరలో

3వ సంపుటం

స్వేయంవరం, కొత్తలోకం, క్రీస్తుచరిత్ర,
ముసాఫరులు, నా కథ రెండు భాగాలు,
వాగార్ణవసాగర్.

త్వరలో

ప్రతులకు: విశాలాంధ్ర బుక్ పశోస్లు మరియు
ప్రముఖ పుస్తక విక్రేతలు.

విజ్ఞాప్తి

సహాదయులారా!

కాళిదాసుని మేఘుసందేశము మనస్సులో నుంచుకొని నే నీ కావ్యమును రచించితిని. గ్రంథనామము గబ్బిలము. శ్రోతుల కిది కటువుగా దోచవచ్చును. కానీ అందలి కథానాయకుడు ప్రణయ సందేశము నంపును. ఇతడంపునది తుకతుకనుడుకు నష్టుసందేశము. అతని శిక్షాకాలపరిమితి యొక సంవత్సరము. ఇతని శిక్ష ఆజన్మాంతము. తరతరములు. దీని కవధి లేదు. అతడు మన్మధాగ్నితప్పడు, ఇతడు కుధాగ్ని పీడితుడు.

‘నాదు కన్నీటి కథ సమన్వయము సేయ
నాట్రహృదయంబు గూడ కొంతపసరంబు’

అని యితడు వాచోవును. కులీనులగు రాజులకువలె హంసలు, చిలకలు మున్నగు నుత్తము పక్కిదూతలితనికి జిక్కుట అసంభవము. కావున నిట్టిటుల జీర్ణకుటీరములలో నిరంతరము దర్శన మిచ్చు గబ్బిలము నితనికి సందేశహరిగా బరిగ్రహించితిని. రసజ్జుల కిందలి యోచితి సులభగ్రాహ్యము. ఇంట బువేశించి దీపమార్పిన గబ్బిలమును జూచి తన కన్నీటి కథ నీశ్యరునితో చెప్పమని పీడు ప్రార్థించెగాని నిజమున కతని యుద్ధేశ్యము దేశారాధన. కైలాస యానమునకు నాపన్నిన త్రోవ కొంత వక్రతకు గురియైనది. ఇది దోషము కాదనుకొందును. ఈ కృతి రసజ్జ లోకాదరణ నందిన నా శ్రమ ఫలమ్ముఖము కాగలదు.

నేనీ గ్రంథమును ముగించు నవసరమున గుంటూరు జిల్లా బోర్డు పెసిడెంటుగారును, దేశభక్తులును, కళాభిమానులును శ్రీ కల్యాసి చంద్రమాళి చౌదరిగారు మా యూరు దయచేసి గ్రంథము నామూలాగ్రముగా విని పతిత్యము వహించుట కంగికరించుట నా యద్యష్టము. వారికి నా నమస్కారములు. వారికి నేను కృతజ్ఞుడను.

రెండవ భాగానికి తొలిపలుకు

గబ్బిలము కైలాసమునకు సందేశం తీసికొనిపోయి చిరకాలమైనది. మనపేదవాడెదరు తెన్నులు చూడసాగినాడు. వాని సందేశ ఫలితంగా

నాల్గుమూలల నుండి ప్రసన్న వాయువులు వీచసాగినవి. దేవాలయ ప్రవేశం, హరిజనోద్ధరణమని, గాంధీజీ చరకా రుఖూంకరణము శ్రవణశుభ గంగాగానము చేసినది. సర్వసమత్వ మను మంత్రరాజున్ని భరతదేశం వల్లపేయసాగింది. అయంథతీ సుతుని నిరాశాకాశంలో. ఆశాతటిల్లతలు మొసులెత్తినయి. తన చిరకాల దాస్య క్లేశాన్ని విస్మరించినాడు. గబ్బిలం తిరిగి దర్శనమిచ్చింది. ప్రపుల్ల వదనుడై తీయని స్వాగతమిచ్చాడు. పండా, కాయా యని ప్రశ్నించినాడు. పండై నదనిప్రకృతి ప్రత్యుత్తర మిచ్చినది. ఆత్మదేశం, అత్మభారతాంధ్రజాతిలో గల అనైకమత్యం స్వార్థలుబ్బత, బహుకుల మతాచేష వ్యాధిపీడ, కాబట్టినితనం నేడవసి లోని తీరని వేదనలు తన దాస్యముక్తితోడుగా దేశానధకములైన అనేక విషమ సమస్యలతనిని కారింపసాగినయి. తన యిష్టదేవత తన జాతిక కేతన చిహ్నమైన గబ్బిలానికటడు మరికాన్ని చింతాసందేశాలను చెప్పుకొన సాగినాడు. గబ్బిలమా మూలాగ్రగంగా అలకించింది. నోరులేని పక్క మారుపలుకుటకు శక్తి చాలని ప్రాణి ఏమని యోదార్ప గలదు? ప్రదక్షణించి కన్నీరుకార్చి, శివాలయానికి తరలిపోయినది. అతని వాక్యలు చావులేనివై, వాయుమార్గమున ప్రతిధ్వనించు చుస్తవి. గణబద్ధములైనవి. రెండవ గబ్బిలమను కావ్యమైనిలచినది. నేడుగాక మరొకనాడు ఫలించును. ఘలితమనుభవించు భాగ్యమతని కున్నదో లేదో.

గ్రంథకర్త

Jashna

Akella Raghavendra's
Online-ias.com

గజ్యలం

◆ మొదటి భాగం ◆

చిక్కినకానుచే దనివిఁ జెందు నమాయకుఁ డెల్ల కష్టముల్
బోక్కెడు బువ్వుతో మరచిపోవు క్షుధానల దగ్గమూర్తి న
ల్చిక్కులుఁ గల్లు లోకమున దిక్కరియున్న యరుంధతీ సుతుం
డోక్కెడు జన్మమెత్తె భరతోర్యాకుం గడగొట్టు బిడ్డడై

పూపవయస్సులో వలసపోయిన చక్కని తెల్లు కెతుకున్
బ్రాపక మిచ్చినట్టి రఘునాథనృపాలకుఁ డెలియున్న తం
జాపురి మండలంబునకుఁ జక్కగ దక్కిణభాగ భూములపే
గాపురముండె నప్పరమ గర్భదరిద్రుఁడు నీతిమంతుడై

ముప్పు ఘుటించి వీని గలిమిన్ గబళించి దేహమున్
బిప్పి యొనర్చు నీ భరత వీరుని పాదము కందకుండగాఁ
జెప్పులు గుట్టి జీవనము సేయును గాని నిరాకరింప లే
దెప్పుడు నప్పు వడ్డది సుమీ భరతావని వీని సేవకున్

వాని తెక్కుల కష్టంబు లేనివాఁడు
సస్యరమ పండి పులకింప సంశయించు
వాడు చెమ్ముటలోచ్చి ప్రపంచమునకు
భోజనముఁ బెట్టు వాసికి భుక్తి లేదు

వాని తలమీదబులిమిన పంకిలమును
గడిగి కరుణింపలేదయ్యె గగనగంగ
వాని నైవేద్యమున నంటు వడిన నాఁడు
మూఁడు మూర్తులకును గూడఁ గూడు లేదు

పామునకుఁ బాలు, చీముకుఁ బంచదార
 మేపుకొనుచున్న కర్మభూమిం జనించు
 ప్రాక్తనం బైన ధర్మదేవతకుఁ గూడ
 నులికిపడు జబ్బు గలదు హీటున్న చేటు

వాని నుద్దరించు భగవంతుడే లేదు
 మనుజుఁ డెట్లు వాని గనికరించు
 వాడు జేసికొన్న పాపకారణమేయు
 యింతవఱకు వాని కెఱుకలేదు

అ యభాగ్యుని రక్తంబు నాహరించి
 యినుపగజ్జెల తల్లి జీవనము సేయుఁ
 గసరి బుసకొట్టు నాతని గాలిసాక
 నాల్లు పడగల హెందవ నాగరాజు

కులములేని నేను కొడుకులఁ బుట్టించి
 యూ యఖాతమందె త్రోయవలెనె
 భార్యయేలఁ బుట్టుబానిసకని వాడు
 జరుపసాగె బ్రహ్మాచర్య దీక్ష

ఉదయమాది రక్త మోఢ్చికప్పముఁజేసి
 యినుని సాగనంపి యిల్లు సేరి
 యున్న గంజిద్రావి యొక్కనాడాపేద
 ప్రకృతీమీద మేను వాల్చియుండె

భూ నభములఁ గ్రోంజీకటు
 లేనుఁగునకు మదము వోలి యొసక మెసంగె సం
 ధ్య నాట్య కేళి మాని మ
 హానటుఁడు శివారవముల నారంభించెన్

ముక్క మొగమున్న చీకటి ముద్దవోలె
విహరణము సేయసాగె గబ్బిల మొకండు
దాని పక్కానిలంబున వాని చిన్ని
యాముదపు దీప మల్లన నాఱిపోయె

తిల్లిక నాఱిపి దయ్యపు
బిల్లవలెం దిరుగుఁదబిసిపిట్ట నరయఁగా
బల్లవితమయ్య నాతని
యుల్లంబును గ్రోత్త క్రోత్త యూహంకురముల్

చెలిమిన్ బక్కికి విన్నవించుకొనజోచ్చెన్ స్వీయవృత్తాంతము
మృలికన్ గందిన నెమ్మునంబున మదోన్నశ్శ ప్రపంచంబులో
బులుఁగుంబుటుఁగాకు బేదలకు నాపుల్ చుట్టపక్కంబులు
స్నలరే వానికవోష్ట బాప్పములు వ్యాఖ్యానించ జక్కాంగనల్

ప్రవిమల దేవతాభవన వాసముచేయుచు మమ్మపంటి మా
నవులకు లేని గారవమునం దులదూఁగెడు గబ్బిలాల రా
ణివిగద నీవు స్వాగతము నీకు శుభంబకదమ్మ నీతనూ
భవులకుఁ దల్లక్రిందుల తపంబులకున్ గుడి గోపురాలకున్

గాథనిదొవలంబియై కన్న మూసి
క్షూతలము మేను మఱచిన కాళరాత్రి
నా గృహంబున వెదకుచున్నా వదేమి
దొరక దిచ్చట నానంద కిరణ లవము

నిన్న బహిష్కరించు నవసీవలయం బిది యంటరానివా
డున్న నిషిధ్గగేహము సహాదరి నీవు సమస్త దేవతా
సన్నిధి నారగింతువు ప్రసాదము లంతటి పుణ్యరాలివై
యన్నములేని పేదల గృహంబులు సాచ్చితివేల బేలవై

హృదయములేని లోకముసుమీ యిది మాపులు బశ్చమంబుగా
నుదయము తూర్పుగా నడచుచుండు సనాతనఫర్మ ధేనువుల్
పిదికిన పాలు పేదకు లభింపవు శ్రీగలవాని యజ్ఞలో
బెదవిఁ గదల్పుజాల రరవిందభవ ప్రముఖామృతాంధసుల్

ప్రతిమల పెండ్లి సేయుటకు వందలు వేలు వ్యయించుగాని దుః
ఖితమతు లైన పేదల ఫకీరుల శూన్యములైన పాత్రలన్
మెతుకు విదల్పి దీ భరతమేదిని ముష్ణదిమూర్యుకోట్ల దే
వత లెగవడ్డ దేశమున భాగ్యవిహానుల క్షత్రు లాయునే

పరమార్థంబులు బోధనేయుదురు లోభ స్వాపంతులై నిత్యమున్
గురువుల్ ముక్కుకుసూటిగాదగులు యుక్కుల్పన్ని కైవల్యపుం
దెరువుల్యాపి మహాపరాధివనుచున్ దీర్ఘానముల్ సేయుచుం
దురు వేదాంతరథంబు సాగదనుకొండున్ నేను లేకుండినన్

ఒగిసంసారము దిద్యుకొంచుఁ గర మత్యచ్ఛట్టతిప దూఁగుచుం
బగలెల్లన్ మునివృత్తినుండి యనుకుంపన్ శర్వరీ వేళలన్
వగలందూలు దరిద్రమూర్యుల సమావ్యాసింపనేతెంచితే
ఖగసన్యాసిని! యర్పురాల వకలంకంబైన మర్యాదకున్

గిరుల గుండెలు కరిగి నిరఫలములట్టు
లుబుకుచున్వి దిశల నన్నూడింప
బక్కికశ్యాటి, సోదర ప్రజలకండ్ల
నిర్గమించెనె యొక్క కన్నీటిచుక్క

చుట్టాలేగద వాలభిల్య లిన తేజులయోగవిద్యానిధుల్
పుట్టుందాపను లార్డచిత్తులు మహాత్ముల్ వైనతేయ స్తుతిన్
జెట్టుం గొమ్ముఁ బరిత్యజించిన పరశ్రేయశ్శుభాకాంక్ష లో
పిట్టా: నీకు నమస్కరించెదను నా విజ్ఞప్తి నాలింపవే

ఈ ప్రశాంతరాత్రి యొల్లలోకంబును
బుజ్జగించి నిద్ర బుచ్చుకొనియె
నౌషధంబులేని యస్మిశ్వతాజాడ్య
మందభాగ్య నన్న మతచిపోయె

కర్మసిద్ధాంతమున నోరు కట్టివేసి
స్వార్థలోలురు నాభుక్తి ననుభవింతు
కర్మమననేమొ దాని కీ కక్క యేమొ
యాశ్వరునిచేత బుజువు చేయింపవమ్ము

ఆలయంబున నీపు వ్రేలాడువేళ
శివుని చెవి నీకుఁ గొంత చేరువుగ నుండు
మాని ఖగరాజ్ఞి, పూజారి లేనివేళ
విన్న వింపుము నాదు జీవిత చరిత్ర

ఆపూజారులు విన్న నీకగును బ్రాయశ్చిత్త మీశానుఁడున్
గోపించున్ వివరింప నేమిటి నీకుం బోముమై వార్థక్యమున్
దాపై పెంజెడ దెల్లనై నది నిశీధాంత్రీకి నాఫేటక
వ్యాపారంబు ముగించి నీ పొరుగు గూబల్గాండ్లకున్ బోయెడిన్

పసమించు నీ గరుత్తుల
విసరి శ్రమంబడపి నన్నుఁ బ్రేమించిన నీ
యసమోపకారమునకుం
బసదన మిడలేక నే బుణస్మిద సైతిన్

నీనమస్కారముల నిక్కి నిక్కి నడవఁ
బక్కిణీ నాకు నుద్యోగబలము లేదు
మెచ్చుదగు నీ కళాశక్తి నుచ్చరింప
ఖగసతీ! నాకుఁ గులము యోగ్యతలు లేవు

స్వార్థమున నిన్ను గొఱముట్టుపలె గణిపచు
 గడుపునిండిన భాగ్యవంతుఁడను గాను
 దోషములు సూపి నీకు నీతులు వచించి
 దౌరతనము సేయగా మతస్థుఁడను గాను

మృగపక్షిత్వ విచిత్రధర్మములు మూర్తిన దార్శియున్నట్టి నీ
 మొగముం జూడదు లోక మట్టి కకునంబుల్ ప్రాతపట్టిపులు
 శ్వగచీ పేదకు రమ్ము గబ్బిలపుచానా నాదు స్వాపతపబుల్
 దిగులుంబాపి పినాకపాణి కొక సుచేశబు నంచిపతువా

ధర్మమునకు బిరికితన మెన్నుఁడును తేచు
 సత్యవాక్యమునకు జాపు తేదు
 వెఱవనేల నీకు విశ్వాఘుని ఘోల
 సృష్టికర్త తాను సృష్టి వీపు

నరునకు జేరరాని సదనంబున వాసము సేయు నీక్కయే
 శ్వరునకు నామమణ్ణతు లుపాయనమిమె్యుకవేళు గారణాప
 తరముల వెండి పర్వతమున న్నివసించుచు నున్ను బక్కిసుప
 దరి యొకపూట యానమకదా యిది నీకు బలోపకారిణీ

గౌరీనాఘుఁడు కాశికిం జనెడు మార్గంబందు రా మేఘపుప
 జాఱున్ జుక్కలతోఁడు నాటుకొని మింటస్నీకు గన్పట్టు నా
 దారిం బొమ్ముకవేళు జూచెదవు భూతస్వామిని న్నీకు జ
 త్వారం బేర్పుడి దారిఁ దప్పెదవుగాదా భానుఁడెతెంచినను

ఘతములవంటి నీలి పక్కములు విచ్చి
 నీవు బ్రహ్మండమును బయనించు వేళు
 జిత్తజల్లుల ముమ్మాయి ముత్తియములు
 జలధరస్వామి నీమీఁదు జల్లు గలుఁడు

మొలక సంధ్యారాగమును గెంపు లెగు జిమ్ము
జరమాచలంబును జరణమూడి

సెలయేటి నీటి నీతిలు గొట్టి విహారించు
మరుదంకురముల సన్మానమంది

కొండకొమ్ముల నెదుర్కొని తుత్తునియలైన
తోయదమ్ముల మీదు దుఱంగలించి

కలహంస పాదిగి పిల్లలుసేయు మిన్నేటి
జాంగలంబుల మీద సంచరించి

చిలుక లెంగిలింపు జిటిలి తేనియలూరు
స్వాయధలము లెలమి నారగించి
కొన్ని నాళ్ళపాటు కుటిల సంసారంబు
దిగులు మఱచి రమ్ము ఖగ వథూటి

సాత్మ్యకాహారిణీ తపశ్చర్య కతన
నీ మనంబున జాలివెన్నెల రహించు
నాదు కన్నిటి కథ సమన్వయము సేయ
నాద్రహృదయంబు గూడడ గొంతవసరంబు

బిడ్డల గని పాలిచ్చెదు
దొడ్డతనంబున్న పుల్లు దొరసానివి నా
కడ్డపడ దిగిన వేలుపు
గిడ్డివి నా మనవి నాలకించెదవు గదా

నీయోదార్యగుణంబు మెచ్చెదరు సందేహంబు లేకుండగా
నాయుష్మంతులు నీ కుమారులు మగండంగీకృతిం జూపి నీ
వాయెత్తెన నగంబు కొమ్ముల విహాయ స్నేశు నావాసమం
చూయేలూగి కృతార్థరాలవయి రమ్ము పుల్లు పుణ్యంగనా!

పక్కిసుందరి ని చిన్ని కుక్కి నిండ
 నిన్ని నీరంబుఁ బలహోర మున్ను జాలు
 నెన్ని దేశాలు తిరిగిన నేమి నీకు
 నీవు నావలేఁ బుట్టుబానిసపు కావు

తడవైనన్ గుడి గోపురంబులను సందర్శించుచుం బొమ్ము నీ
 కడవుల్ కొండలు నడ్డు సేయవుగదమ్మా వ్యోమయానంబునన్
 సుడిగాల్పు ల్పెలరేగినన్ నిలువవచ్చుం ధర్మసత్రాలలోఁ
 బిడుగుల్ వడ్డు బ్రవేశయోగ్యతలు పాపిన్నాకు లేవచ్చటన్

అందందు ఘలవనంబుల
 విందుగుడుచు చల్ల నల్ల విశ్రామ మణి
 మందిరముల నిద్రించుచు
 ముందుకుఁ జనఁదోఁచు నెన్ను పుణ్యస్థలముల్

కొమరారు దంజనగరము
 సమీపమునఁ గలదు తెలుగు సారభ్యంబుల్
 గమ గమ వలచిన చోటది
 యమరున్ రఘునాథరాజు నాన్నానంబున్

కృష్ణరాయలవారి యెడుబాట్లు చీకట్లు
 మునరి దిక్కులలోన మసలువేళ
 భూరి వాజ్యములక్కి దారిబత్తెముతోడు
 దంజాపురమువంకఁదరలు వేళ
 వేంకటకవి తెల్లు పంకేరుహక్కికి
 శ్లేషక్కు లలవాటు సేయువేళ
 బచ్చ పచ్చని ముద్దుపళని ముద్దుల కైత
 శృంగార రసము వర్షించువేళ

మువ్యగోపాల దేపుని పూజసేయ
 ఘనుడు క్రీత్తయ కలమందుకొనినవేళ
 నపరరాయలు రఘువాథ నృపతి విభుడు
 కట్టుకొన్నాడు సత్కృతి కుట్టిమంబు

తనుపుప్పాంగ సరస్వతీమహాలు సందర్శించి తంజాపురీ
 మనుజాధీశుల యోలగంబును పరామర్శించి పొమ్ముత్తరం
 బునకున్ ద్రావిడభాషులం గడచి పొబోదోచెడిన్ వాడువా
 అని శౌర్యంబుసుమించుఁ దెల్లు పొలిమేరల్ నేత్రపర్యంబుగన్

యతియుంబ్రాసయులేని సంస్కృత కవిత్వారణ్యమందున్న భా
 రతవేదాను ఒదేనుపర్వముల కొంధత్వంబు సేర్పించి శా
 శ్వతుడై పోయిన తిక్కయజ్ఞకు నివాసంబైన నెల్లూరికిన్
 నతులర్పింపుము స్నానమాడు మతి గణ్యంబైన పెన్నానదిన్

ఒకపల్గు జాణతనమున
 సకియలు నెల్లూరుసీమ సత్కావి వరులం
 దికమకలు పెట్టుగలరని
 పుకారు గల దది యబధ్మో నిక్కువమో

హంపీక్రీతముఁ జూచి పోవలయు నమ్మా తెల్లురాజ్యంపునై
 లింప శ్రీల కొకానొకప్పుడది కేళీరంగ మేతద్రమా
 శంపావల్లరు లాటిపోయిన బ్రదేశంబందు నీ బందుగుల్
 కొంపల్లట్టి నివాస ముండెదరు నీకుం గూర్చు రానందమున్

పరదాపద్ధతి మాన్పిలో సిరికిఁ గుప్పల్ వోసి యంగళ్ళ యం
 దురుమాణిక్యము లమ్మినారచట మున్నోపక్షిణీ మూరురా
 యరగండండు మహాంద్ర వైభవముతో నాంధ్రక్షమామండలి
 నృరిపాలించిన నాటి పెంపును దలంపన్ మేను గంపించెడిన్

వగతు రసూయచేతు గరవాలమునన్ దనువెల్లు జెండినన్
జిగిరిచియున్న యుగ్రనరసింహుని భీమదృగంచలంబులన్
భాగలుడిహోవలే దతని ప్రోల నిమేషము నిల్వజూలినన్
ఖగసతి నిన్నుధైర్యవతిగా గణియింతురు వీరయోధులున్

ఏనికవంటి సానువు గణేశుని నున్నని బొజ్జుమీద గా
లూనఁగ లేదు తుమ్మెద తదుజ్జ్యలశిల్ప మఖండ తుంగబ్ర
ద్రానది కప్పగించుకొని దద్దుమలైన తెలుంగువారి వి
ద్యానగరాన జిందు మొక యత్రుకణంబు నుపాయనంబుగన్

సరసుఁడు కృష్ణ భూవిభుఁడు స్వారియొనర్చిన పారసీహమా
దొరల ఖురాగ్రహాల్యాలను దున్నిన భూములలోన నాంధ్రసుం
దరు లొకనాఁడు నాటుకొనినారు దిగంత జయప్రరోహముల్
గరిపెల నించినా రురువుగా ఫలియించిన సుప్రతిష్ఠలన్

మూరురాయరగండు డూరేగ ఢీనాఁడు
విద్యానగర రాజవీధులందు

మేలైన పట్టుడేరా లెత్త రీనాఁడు
పారసీక గుఱుల బేరగాంధ్రు

ఇనుపరోకళ్ళ సాధన సేయవీనాఁడు
కొమ్ము నిక్కిన భద్రకుంజరములు
తెలుఁగు స్క్రంధావారముల నిండదీనాఁడు
మరఫిరంగుల తెల్లదొరల దండు

మత్తిమయంబైన యాంధ్రసామూజ్య రథము
భువికిఁ గ్రుంగిన పదియునాఱవ శతాబ్దిఁ
గృష్ణవిభు వీటు బ్రోద్దు గ్రుంకినది మొదలు
బుషిఖగాంగన తెల్లవారినది లేదు

కంచర్ల శ్రీకృష్ణ గంధర్వు డేలిన
నగరంబు దుస్సించి నారు వోసి

వినుకొండ విభుని రాయని భాస్కరుని కోట
బురుజులూపున నేలకొఱగుదన్ని

పల్చాటివోరల శుంభత్రుతాపజ్యాల
సాటి కెక్కుని నాగు లేటు గలిపి

వినుతీఁ గాంచిన కొండవీటి సామ్రాజ్యంబు
నుక్కుకత్తుల బావి కొప్పగించి

యుడుకు నెత్తుటుఁ జేతులు కడిగికొన్న
కాలపురుషుని పెను దుండగములు దలఁచి
మనసు నలిగిన గుంటూరు మండలంబు
నరసి పోవమ్మ జన్మ ధన్యత వహింప

ప్రాద్యునకు వన్నే బెట్టిన
యిద్దఱు భాస్కరులు పుడమి నేలఁగ సాగసుల్
దిద్దినది మేన వయసును
బెద్దది గుంటూరు సీమ పెఱ సీమలలో

ఖరుచెపోయే దెలుంగు రక్త మతిలోక స్వచ్ఛశౌర్యంబు సో
దరి! వ్యధంబగు కోడిపందెపు తగాదాలందుఁ బల్చాటిలో
నరుదారన్నివిలె న్నినోదముగు గార్యంఫూడి తిర్మాళ్ళ త
త్రురవాలంబులు త్రుప్పుపట్టి యిపుడున్ గల్పించు నారాటమున్

కృతులంది కృతు లౌసంగిన
వితరణ రతులైన కొండవీటి నృపుల యు
న్నతియుం బతనం చిప్పుడు
కృతులై కొండల నలంకరించి జితించెన్

విసిగి విరక్తిచే దెలుగు వీధులలో నొక పిచ్చివానిగా
మనలిన రెడ్డిరాజు మునిమాన్యదు వేమన యాశుధారగా
విసరిన కావ్యముల్ శ్రవణ పేయముగాఁ బ్రతిశబ్దిఁ మీనెడిన్
దెసల నలంతి పోలికలు దీయదనంబున భావసంపదన్

జలదహాతము తోడుగా యవలు గృష్ణాతీర దివ్యస్థలుల్
గలయంగుమ్మగ సాగిపామ్ము కవిలోకబ్రహ్మ నన్నయ్యకున్
నిలయంబై తగు రాణ్యహాంద్ర పురికిన్ విద్యత్ప్రభారంజిత
స్ఫలికిన్ బూర్యచతుక్యభాపతుల రత్నస్థాపితాస్థానికిన్

ఎచ్చటు జూచినన్ బ్రతిపదించు కళంబలే బచ్చపచ్చగా
రచ్చలకెక్కు గన్నడ సరస్వతి నారయ మానసంబులో
మచ్చరకించి నన్నకవిమాన్యదు రాజమహాంద్రునాను దా
నిచ్చటు జేయజేసికొనియెన్ బ్రథమంధ్రకవిత్వ సృష్టికిన్

రెండున్నర పర్వంబులు
పిండిన రస మొలుకునట్టి పెను జెఱకుగడన్
బాండవుల చరిత నన్నయ
పండించెన్ దెలుగులోను బ్రజ్జున్వితుడై

జనవిభుండైన విష్ణువర్ధనుని నాటి
గాతమీగంగ నీకు న్యాగత మొసంగు
వీరమాగాణముల నుద్ధవిల్లునట్టి
గతీకపోచయు నాకర్షకమ కదమ్మ

తోలి సారంగధరుండు వట్టి యపవాదు నైత్తిషైదాల్చిక
త్తుల్లపాలైన విషాదగాథ వినలేదో నీవు చిత్రాంగి మే
డలలో మూలుగుచున్న విష్టటికిఁగుడ న్యాపురాల్ నీతికిన్
బలియైపోయిన రాజనందనుని దౌర్ఘాగ్యంబు నూహింపుచున్

అజ్ఞాయింతువో చుట్టుమార్గమని ద్రాక్షారామ భీమేశ్వరుం
డుజ్జీలేని దయాస్వభావుడు ప్రభావోల్లసి ముప్పొద్దులున్
గజ్జంగట్టెడి నాట్యగాఁడతఁడు సాక్షాత్కారమున్ జెందినన్
మజ్జాత్యద్ధరణంబుఁగల్ల గలదమ్మా పొమ్ము సేవింపగన్

నిద్రంపు లేత కస్తురి
ముద్దవనుచు నిన్నుజూచి ముచ్చటపడి రా
ముద్దియలు ముచ్చటించెద
రొద్దిక శ్రీనాథకవి బహుకరణముగన్

అరవింద రత్న మండిత
తరంగరథ మెక్కి విభుని దర్శనముకై
పరవెత్తుచున్న గోదా
వరితోడుగు బొమ్ము దక్కవాటి నగరికిన్

అమృతమ్ము విషము వాక్యాన
నమరిన కవిరాక్షసునకు నావాసంబై
కొమరాదు నపరకాళిక
సుమి కడు మహిమాథ్యమైన చోటది పతగే

అల బుస్సి దౌర కొల్లగొటిన యనన్యంబైన మాపెల్చై
యల విభ్యాతపరాక్రమజ్యలన మూర్ఖుల్ జిమ్ముచున్నట్టి బొ
భీలి కోటం గని దాటిపొమ్ము చటులావేశంబు దేహంబునన్
మొలుచున్ బొల్చు కవోష్టుపీర రుధిరంబున్ జీవనాళంబులన్

నాయెడ జాలిలేక చరణంబున్ గత్తులు గట్టి ప్రాణముల్
దీయుఁడంగు రాజవితతిం దెలవార్యతిఁ దెల్లవారునే
నాయులివాలకింపని యనంత విభావరులంబుఁగొక్కురో
కోయని కూయుచున్ దదిగో తొలికోడి బడాయికొట్టుచున్

పూసపాటివారి ముఖ్యపట్టణమైన
విజయనగరమందు విశ్రమించి
జగము దద్దరిల్ల సకిలించినది తొల్లి
రాయరావు తుల గుత్తాలదండు

కరవాలంబును గొల్పి రాయలు పరిష్కారంబు గావించుచున్న
సరిహద్దుల్ సవరించినాడటు లౌరిస్టోదాక ఆరాజభా
స్క్రూడెత్తించిన బొట్టునూరి విజయస్తంభంబుపై వేలుపురం
దెఱవల్ నిల్చి పరింతు రాంధ్రులవిభూతిన్ ముక్కకంరంబులన్.

నీవు బొభ్యిలి మీదుగా నిగ్గమించి
మన్యము తరించి కొన్ని యామడలు సడువ
పలుచుబడిపోవు మన జిల్లు తెల్లు శేభ
తావు లెగజిమ్ము నోఫ్ర వాతావరణము

తేటయైన తీపినీట దిక్కులదాక
విస్తరించి రుచులు గుస్తరించి
చిల్పసంద్ర మింపుసేయుచు గన్పట్టు
స్వచ్ఛమైన తెల్లు భాష వోలె

చిట్టి మరు దంకురంబులు
బుట్టిన కెరటాల మొత్తములు తీరములన్
గొట్టుకొని మరలిపోవును
గట్టులెగయు జూచు చిలిపి కవనములవలెన్.

తగులు సీకట మార్గమధ్యమున బోద్దస్తూప శైథిల్యముల్
మగధోర్యుపల రాణివాసములు లీలాభర్య హర్షావళుల్
జగములైచ్చిన శాక్యసింహుని యహింసాసూక్తి మాధ్వీక ని
మృగలం దేలిన పుణ్యభూములు నలందా పాటలీ పుత్రముల్

ముక్తి దంబులైన పుణ్యస్థలములందు
 బ్రథమగణ్య మమ్మ వారణాసి
 అన్నపూర్ణసేయు నాహారభిక్షతో
 ముక్తిభిక్ష నీకు ముట్టగలదు

నదుల తోడికోడలు దధీశు పెదభార్య
 జాప్మా వీ ప్రవంతి జలము దేర
 అతిథి పూజసేయ నన్నపూర్ణాదేవి
 వారణారిఁ గూడి వారణాసి

కలరు కళాసముద్రములు గట్టులు రాయగ నీదినట్టి ధీ
 విలసితులైన పండితులు పెక్కురు వేదపురాణ శాస్త్రముల్
 బలికిన సత్కావీశ్వరుడు వ్యాసమునీంద్రుడు శిష్యకోటితో
 మెలగే నొకప్పుడుండు నట మేచక కంఠుడు విశ్వనాథుడై

మొగలాయి చక్రవర్తుల
 మృగాంక కేతనము నింగి మఱసిన థిల్లీ
 నగరంబు దృష్టి గోచర
 మగు ప్రోన్నతి సౌధచుంచితాంబోధరమై

ఆ థిల్లీపుర హస్తినాపురి సమాఖ్యన్ ద్వాపరంబందుగొం
 డాడం బడ్డుడి ధర్మజుండచట రాజ్యంబేలి చేయించినా
 ఢీడుం జోడును లేని జన్మముల నెన్నే గన్నులున్నందుకున్
 జాడన దగ్గ పురంబు సుమ్మచట వీచున్ భోగసారభ్యముల్

ముడిచె నిచ్చేట కుంతి కొఱుకు ద్రోవది కొప్పు
వగవాని రుధిరంబు పరిమళీంప

మెఱసెనిచ్చేట నాదరుపా కులారుంబు
నిఖిల భారతము కన్నీయ సుపు

వెలసె నిచ్చేట పచ్చల బర్బిపీరుంబు
పొజానురాజునాస్థానవాటి

పెండ్లాడె నిచ్చేట వృష్టికౌక రోజు
జయచంద్రు సుతను దోస్సార గరిమ

యుగయుగాల కథల నుదరాన జీర్ణించి
రాజరక్త నిర్ణయములు దేలి
నవ్యచున్న ఫిల్లు నగరంబు నందంబు
తరుగులేదు శిరము నెరయ లేదు

సులతానీ సులతానులన్ మణిగణాంపుల్ దట్టమిభ్రాదుమే
డలలో వాసము చేసినారు నిజరాష్టంబాకటుమాలఁబే
దలనోరూర భుజించినారిచట ముక్కారత్తు పొత్రుంబులన్
గలమాన్యంబు సుఖించినా రథిల భోగశ్రీ మహాచోలలన్

కుతుబుద్దీనుడు నిల్చిన
కుతుబుమినారవెదు గోప్య గోప్యరము సము
న్న తమయ్యు జెక్కు చెదరదు
శత్రూములనాఁటి శిల్ప చకచకితం బై

చామనచాయ గలట్టిది
కామజనకు ననుగుభార్య కాళింది వినీ
లామ కోమలవీచి
చామరములువీచి నీకు స్వాగతమిచ్చున్

సూనుని కాయలా తనకుఁ జొప్పుడు లాగు నమాజుజేసి య
ల్లానలరించి యాదిమొగలాయి నరేంద్రుడు బేబరుండుమా
యూనున కాయురున్నతులు సృష్టియొనర్చిన చిత్రగాఢ ఆ
గ్రానగరంబు కర్క శుభగంబుగ నీకు నుపస్యసించెడిన్

పోజాను నశ్రుజలకణ
మీ జగముపురంద్రి దాల్చు నేడవ నగ ముం
టాజమహాలు నిద్రించెడు
తాజమహాలు దృశ్యమధ్యతంబు వతంగీ!

కుహానా గోపుం డాగమ
రహస్యమగు గీత బాహిరము చేసిన శ్రీ
మహిత కురుక్షేత్రంబున
విహార మొనరించి పోమ్ము విహాగవధూటీ

సు నస్తుత్యుడు బోధిసత్యధరణీపుండర్ధరాత్రంబునన్
నిజవాసంబుఁ బరిత్యజించి యతిశాంతి స్థాపనేచ్చా మనోం
బుజుఁ డై బిచ్చుఁ పుగిన్నె దాల్చిన మహాపుణ్యప్రదేశంబులన్
మజిలీ సేయుము రెండునాళ్ళు ఖగభామా! జన్మసిద్ధించెడిన్.

లుంబినీ వనపరిమళోల్లసిత మగుచు
నేగుదెంచెడు నీకర్మ్య మీయఁ గలదు
గౌతముం డాదరించిన కనకహంస
నీరు గలియని మధుర గోక్కీరథార

దర్శింపగలవు గౌతమబుద్ధుదేవుని
 ప్రాచీన భరత శిల్పంబునందు
 సాధింపగల వహింసా మంత్రరాజంబు
 శాక్యసింహుని కాలి జాడలయందు
 తెలిసికోగలవు బోధ్యుల సాహితీ సేవ
 అమరసింహుని కవిత్వమునయుందు
 వీక్షింపగలవు కపిలవస్తు నగరంబు
 నాశన దేవ్యధినంబు నందు

రెండువేలేండ్లు క్రింద నిదించుచున్న
 మార్యరాజుల విపుల సామ్రాజ్య చరిత
 యేకరువు పెట్టు ప్రకృతి యం దాకణించి
 వెచ్చ వెచ్చని కస్సిరు విడువగలవు

అక్కడనుండి యుత్తర దిశాభిముఖంబుగ నిర్మించు నీ
 దృక్కుల నడ్డుచున్న హిమగిరీంద్రము దర్శనమిచ్చ దానిపై
 నెక్కగనెంచి తెల్లుదొర లీలిగిరెందరో! పారి దేహముల్
 స్తుక్కపు నేఱికిం బులుగు సుందరి మంచుమహాత్మ మెట్టిద్దు

కరఁగిన మంచు బండలు ప్రగాఢభరంబునఁబట్టుదప్పి, త
 ధీరి శిఖరాల నుండి తలక్రిందులుగా దిగబూరి లోయలన్
 దిరిగిడు జీవరాసుల వథించుచు నుండును పేదవారికిన్
 జెఱపె కదా! బలాధికుల నేయము సంయమి పక్కిభామినీ!

అందు నెవరెష్ట శిఖారన నథివసించి
 ప్రాసికొనవచ్చు భరత వర్షంబు పటము
 దాని యున్నతి తారకాధ్యజము మిగులు
 సులలితములైన కపుల యూహలకుఁ దఱుగు

కలహంసల్ సనువాయుమార్గముల రేఖల్ పర్వతాగ్రంబున్న
గలవాతోవల దక్షిణోత్తర దిశాగ్రవ్యాప్తముల్ ప్రాన్నతం
బులు నీకుం జన గాదు నిచ్చలు నిలింపుల్ గుంపు లై రాకపో
కలు గావించెడు వెండి కొండ వెరవుల్ గన్నట్టు నైమూలగన్.

విహిత కైలాసయాత్రగావించు నిన్ను
మంచుకొండల విభుఁ డాదరించుగలడు
అల్లునకుఁ గూతునకు వార్త లంపునేమ్ము
సమృతింపుము నుడులు భారమ్ముగావు

అప్పవిద్యాభ్యసన వేళ నద్యుతముగ
కొంచకొండకు రంధ్రంబు గౌట్టినాడు
చిన్నతనంబున బార్వ్యతి చిన్న కొడుకు
తారకాగిరి కదియ యుత్తరపు గవిని

గిరుల మగవాని చెలిమి వ్యక్తికరింప
మస్తమునుదాల్చు మొక చిన్ని మంచుతునక
విసపుమేతరి కది సిఫారసుగ నుండు
వ్యాఘ్రములుగావు పెద్దల పరిచయములు

మంచుఫలించు నగ్గిరులమాడులగాఱు మొయిళ్ళపై నుడా
యుంచు గమింపు మవ్వల మహేంద్రుని వీడు త్రివిష్టపంబు గ
న్నీంచు డలాయిలామలను వింత నృపుల్ పరిపాలనంబు సా
గించెద రిష్ణ డచ్చరలు క్రీడ యొనర్పరు నందనంబునన్

ఆలామాలకుఁ బెండ్లి పేరటము లే దాజన్మసన్యాస దీ
క్కా లగ్గాశయులై థరింతు రతి దీర్ఘంబైన కుళ్ళయముల్
హాథిన వారి యనుజ్ఞలేక విహారింపంబోల దెవ్వారి కా
నేలన బట్టివి నీకుఁ బోదగని కోణీమండలం బుండునే

ఆ రాజ్యంబును గూబపట్టుకొని బిట్టాడించుచుండున్ దురా
చారంబుల్ వెద నమ్మకాల కది వాసస్థాన మస్సుశ్వతా
త్రూరవ్యాఘ్రము సంచరించుటకు సంకోచంబులే దైన బొ
ద్ధారామంబులు సాగసీయవు గదమ్మా! దాని యొద్దత్వమున్

అసమ రుచిరాంబువైన మానస సరస్సు
కన్న కూతురు బుడుత గంగాభవాని
యెక్కు దిగుచుండు కొండల చక్కుదనము
ప్రేక్షణీయంబు సుమ్ము గబ్బిలపుదేవి

బలిసిన మేనులన్ జడల బత్తెల కొమ్ముల వింత సింహముల్
బలె విహారించుఁ కొండల యుపత్వకలన్ సెలయేటినీళ్ళ గ్రో
ల్యులుల కశేబరా లచటి లోయలలో బౌరలాడు వాని య
మ్ముల కెనయైన శృంగముల పోటుల దూటులు బడ్డపొట్టలన్

జడనిధివంటి మానసము సాటికిరావు సరస్సులెల్ల నం
దుడుగక రేగు పేరలల యూపున గట్టులఁదాకి ప్రాణముల్
విడిచిన గండు చేపలుఁ గుళీరము లెల్లడు దీరభాములం
దడుగిడరాక చీకి వికలాంగములై పడియుండు గుట్టలై

దమయంతీ సలులకు దొ
త్వము చేసిన తొంటి పసిఁడి హంస విభుని చు
ట్టములందు పంకజోద్య
నములందున నాలపింతు వైషణ కథలన్

నిండిన దోరవైసైలల నిక్కిన పచ్చిక మేసి, చాందినీ
కొండబయళ్ళలోఁ దిరుగు గోపతి నీకగుపించు నందు వే
దండవిరోధి దాల్చి జటులాటవిఁ బూచినపూవు చంద్రమా
ఖండము గోచరించు నెఱుకల్లుల నీ కెతెగింప నేటికిన్

విలు నమ్ముల్ ధరియించి చెంచులు తదాభీలాటవీమధ్య భూ
ముల గన్పట్టిన నంజలింపుము మహాత్ముండైన భర్తుండు భ
క్తుల కిష్టోర్ధము లీయగోరిన గణస్తోమంబుతో మాయ పం
దుల వేటాడుచు భిల్లుడై నరుల కన్నల్ గప్పి క్రీడించెడిన్

అచ్చేటి తచిసి రాజులు
నిచ్చులు దపమాచరించు నీ కాతిధ్యం
చిచ్చేదరు పరుల విద్యలు
మెచ్చేద రీ గుణము నేడు మృగ్యంబ కదా

ఇప్పటికిఁ గూడఁ గ్రొంబాగ లెగయుచున్న
త్రిపురముల ప్రాత బూడిద దిబ్బ లచటి
కనతి దూరాన నీకుఁ బ్రత్యక్ష మగును
చిత్రముగ పానమున కెంత చేవ గలదొ

వలరాజు పగవాని గొలచి ముందుకు సాగు
తొలకరించిన నీలి జలధరంబు
మహిమని వనిత లుమ్మలికింప గర్జించు
సితికంటు నిల్లాలి సింహారమణి
కొసరి దిక్కులు మేలుకొలిపి గానము సేయు
కొమరుసాముల వారి కోడిపుంజు
తలఁమీద రతనాలు మొలిచి ముద్దులుగార
నటయించు సర్పంబు నటకురాలు

కనులు జూచి రమ్ము కైలాసభూముల
వింతలెల్లు దెలుప వేళకాదు
నీకు శుభము గల్లు నిథిలామరశ్రేణి
సరసుఁడమ్మ బాలచంద్ర ధరుఁడు

రేగిన గంధపుందరు పరీ మశముంగని మోసపోయి యం
దాగి పదంబుమోపవల దచ్చట కొమ్ముల నాత్రయించి మి
న్మాగులు తాండవించు మరణంబును బుక్కిటఁబట్టి యాపదల్
డాగిన తావులే వలపులం దొణికించి మనస్సు నీడ్చెఱిన్

పుడమి ననంతకాల రథమున్ గదలించి మనుష్యకోటిపై
నడిపి నశింపు జేయు యతనంబులు నీ బెదరింపు లిచ్చటన్
జడవని రుండమాలికలు పండిగిలించి వెడంద నోళ్ళతో
మృదుని గళంబునన్ జెనటిమృత్యుపుతో వెకసక్కె మాడెడిన్

బలికపోయిన పండువెన్నెలల పాలు
త్రోలుచున్నది తపిత చకోరకంబు
ప్రాధ్యవోయెను నీ చిన్న భోజనమును
వెదికొను బోమ్ముతచిసి గబ్బెతల రాణి

వీనులు చిన్నవోవ వినిపించు నదే డబుడుక్కువాని థ
క్కా నినదంబు తూర్పు ముఖంబుగ హైందవవీధి సభ్యతా
స్థానముగల్గ తాను మన సభ్య మెత్తింగిను గంటగించు నో
మోనిశకుంతమా చను ముమాపతి మేడకు గోడి గూసెడున్

నన్నెకమారు నీదరిసెనంబున దేల్చినవాడు ధన్యనిగ జేసిభర్మిడే
మన్నది చెప్పి పొమ్ము విబుధాలయ వాసిని నాకు లేరు నీ
కన్న శరణ్య లాప్పులు వికాసితమైనవి తూర్పు రేఖలున్
కన్నపు దొంగతోడ సదనంబునకుం జనుమమ్మ పక్కిణీ

ద్వారములు లేని నాదు కుటీర లక్ష్మి
స్వాగతం బిచ్చి నీకు మర్యాదచేయు
నా యనుజ్ఞకు వేచియుండంగ నీకు
వలదు వలదమ్మ రాత్రిం దివంబులందు

నిద్వర మేల్కొని యల్లన
 ఖద్దరు రాబ్బు పౌరకాంత వహించెన్
 ప్రాధ్య పసివాడు తూరుపు
 ముద్దియ ప్రత్యిశ్ఛలోన ముద్దలు గురిపెన్

వాని యష్టాప్తములు కూర్చుదాని వోలె
 విశ్వనాథుని గుడికి గభీలము సనియె
 వేయిచేతుల పెనుకాపు వేగిరింప
 గచ్చ బిగియించె నేప్పుద కార్యికుండు.

◆ రెండవ భాగం ◆

బహుదేశ మత మహోపరిషత్తు తలయూచ
 పలికి వచ్చినది మా భరతసుతుడు
 కుడెబొట్టున నైదు ఖండాల నోడించి
 కొలుపులందినది మా కోమటన్న
 సీమలో నాచార్య సింహాపీరికమీద
 నిలిచివచ్చినది మా తెలుగువాడు
 విశ్వసన్యానంబు వెలయ నోబెలు కీర్తి
 రంగ మెక్కినది మావంగసుకవి

చెట్టుచేమల సుఖముఃఖ జీవితములు
 నిజము దేల్చినాడు మా నేలవాడు
 నన్న దొలగించి లెక్కించినారు గాని
 మొదట నెల్లర మన్మదమ్ములము మేము

గబ్బిల మేమని చెప్పొనో
 గుబ్బలి యల్లుండు కన్న గోనల నష్టుల్
 గుబ్బటిలలేచి నల్లని
 మబ్బులలో తక్కణంబ మాయంబయ్యెన్

తిరువానుకూరు దేవుడు
 తెఱచెం గుడితలుపు లితర దేవుండ్లను బి
 త్తరవోయి నిమ్మ జాతుల
 దరిసెనమున దరిసి రాత్మదోషాగ్యదశల్

అంటరాని తనంబునంటి భారతజాతి
 భువనసభ్యత గోలుపోయెననుచు
 క్షమకు మించిన కత్తి జర్యనీ యుద్ధాన
 గనుగొన్న మొనగాడు గలుగడనుచు
 కదురు రాట్టుము చేతగాక స్వేచ్ఛ స్వర్ణ
 ముదముజిక్కుట నభఃపుష్పమనుచు
 నూరేండ్లు గాదు మున్న రేండ్లు మనవచ్చ
 వ్యాయమార్గంబున నడువుడనుచు

నిమ్మ జాతుల కనీటి నీరదములు
 విడుగులై దేశమును గాల్చి వేయుననుచు
 రాట్టుమును దుడ్డగళ్ళి కరానబూని
 దెసలదోంచె గుజరాతు ముసలిసెట్టి

సీమగుడ్డకు కన్నలు చెమ్మగిల్లె
 ముతకబట్టకు మర్యాద పొటమరించె
 నగరివెలుపలి మాలమాదిగలు గూడ
 నరులుసుమ్మని దేశంబు గుతుతుబట్టె

వెఱపువలదు నీకు హరిజన సోదరా
 స్వీయరాజ్యారథము వెడలివచ్చే
 లాగిపామ్యు నీకు భాగంబు గలదంచు
 బాధుచుండె రత్న భరతమాత

ఒకనాడా మునిపక్కి తొంటి చెలికా డున్నట్టి గేహంబు లో
 నికి నేతెంచి యథావిధిం దిరుగుచుండెన్ మిత్రుడీక్కించి యు
 త్వకతం బొంగిఁదరస్వితంబున నిదే జోహోరహో పక్కిణీ
 యకలంకంబగునీ సహాయమున నాయర్థంబు పండాయెనే?

నావర్షించిన పుణ్యభూములను సందర్శించినావే మహా
 దేవుం డాయన దేవియుందగిన యూతిథ్యంబు నీ కిచ్చిరే
 నా వాక్కుల్ జెవినాటితే మహితరత్న స్వర్లకాంతి చ్ఛటా
 ద్వావద్దివ్య హిమాద్రికందర పవిత్రక్షేత్రముల్ సూచితే?

పుడమి కలుషరాళి ప్రముగ్గిపోవుచు నుండ
 నాట్యమాడుకొనుట న్యాయమగునె
 భర్గదేవ! సృష్టి పరికించి పొమ్మంచు
 బిలిచివచ్చినావే పులుగుచెలియు

కాళిదాసుని మేఘుంబు గౌరవంబు
 తెచ్చుకొన్నదె నీదు సందేశ గాథ
 ఘనులుచేకొను భూ భృద్రగ్రముల పూజ
 యసమ చతుర్వ్యమున్న బానిసకురాదు

వ్యాస వాల్మీకిముని మదేభములు రెండు
 దిరుగుచుండెనె కైలాస గిరులమీద
 వారి వార్ధక్యమున నీకు సృష్టిమగును
 భరత రామాయణంబుల పదుచుఁదనము

ఆ వాల్యూకి నిసర్గజంతు కరుణావ్యాసక్తిమే సత్కావిన్
గావించెన్ వెడలించె రామునికథా గాంగేయముం గానిచో
త్రోవల్ గొట్టెడు బోయ కేగురువునేర్చుం దివ్యగీర్యాణమున్
అవేశించి కళాధిదేవి పరమీయన్ విద్యలేమాత్రముల్

ఎద్దులైవచ్చెనె కాళిదాసుని లసచ్ఛృంగార సందేశ ముం
బుదమార్గంబునవుదపంచులు ధ్వనుల్ ముత్యాలు వర్షించెడిన్
పదినూరేండ్ల పురాణ మేఘమనుచున్ భావింతువో నిత్యముం
బదియారేండ్ల వయస్సు కూర్చుడె సుకావ్యస్పర్సు జేషమ్మకున్

జనముల్ మెచ్చు రసప్రసిద్ధముగు నా సందేశ భారంబుతో
జనముల్ వచ్చు విమానమాలికల గ్రాభీషణంబో ప్రభం
జన మార్గంబున నీప్రయాణమెటులన్ సాగించి నెగ్గించితో
చెనుకన్నేరవు గండముల్ తచిసిపక్కి జన్మస్పన్నార్థులన్

కన్ములు ధన్యంబులుగా
కన్నావే మంచుకొండ గగనము శిరముం
దన్నెడు దాని నమరగవి
వెన్నువలెం ధవళరుచులు బిండెడుదానిన్

ఆ కొండయే యిండియా విరోధులదండు
గుండెగాలం బైన వెండికోటు

ఆ కొండయే ముత్తియపుదండ భారతో
రీప్రమాత్మమణికిఁ గిరీటభూష

ఆ కొండయే పర్వతాగ్రగణ్యములైన
కులపర్వతముల నిక్కులకునిక్కు

ఆ కొండయే రజతాచలస్వామికి
మణిమయ కళాణ మగటపంబు

సింధుగంగా మహానదుల్ చిన్నవాడు
ప్రాకనేర్విన యపరంజి ప్రస్తరములు
పాదచిహ్నాలు పరికించి వచ్చినావె
కలుషములు వాయ కన్నల కఱువుదీర

ఇంద్రధనువుబట్టి సాంద్రాబ్దవనవాటి
మెలగు చున్నవాడు మృగయుడోకడు
వాడు గొంతుబిసిగి వసుధాపై విసరిన
జంతుతత్తులు నిమ్మజాతి జనులు

ఆగర్భ ప్రతిభా సముద్రులగు శిల్మాచార్య లూహింపగా
మూగంబద్ధ శకుంతముల్ పలికి గుంపుల్ గట్టి కీర్తింపగా
వేగుంజామున రంగులధ్వ నల శిల్ప బ్రహ్మ దేగ్రామమో
భోగట్టాగని వచ్చితే రసమయంబుల్ తత్క్షా పద్ధతుల్

బెణుకుంజాపులు గుల్క పోకడలు చూపేచూపుకూరించుచున్
జలదాగారములందు దోచెదరు కన్యల్ కొండరీక్షించితే
పులుగుంజెడియ యభీగర్భములలో ముత్క్యలుపండించి భూ
ముల కర్మించెదరఁఁ మేటిగహనంబుల్ సృష్టివైచిత్రముల్

ఎతకోయిలపొట వృథయయ్యనో కదా
చిక్కు చీకటి వనసీమలందు

ఎన్ని చెన్నెలవాగు లింకిపోయెనో కదా
కటిక కొండలమీద మిటకరించి

ఎన్ని కస్తురిజింక లీడేరెనో కదా
మురికి తిన్నెలమీద పరిమళించి

ఎన్ని ముత్క్యెపురాలు భిన్నమయ్యనో కదా
పండిన వెదురు జొంపముల లోన

వెలవాకుచ్చగారాని భావముల నన్యేషించుచున్ సత్కావీం
 ద్రులయూహాల్ విహంబులై తిరుగుచుండెన్ బోన్నుతాకాశమం
 డలమస్తంబున నాకళించితె ప్రయాణిశాంతి నమ్మంచుకొం
 దలకున్ డిగ్గెడి నీవిశేషము రసజ్జుజ్జేయ మూహింపగన్

వదుకునూలుచేత బగ్గాలు పేనించి
 దొడ్డమృగయు దుచ్చు లౌడ్డినాడు
 తగులుకొనునొ కాక తప్పించుకొనునొక్క
 స్వియరాజ్య మనెడు సింహారాజు

నరులన్ ముట్టక నందులం గొలిచి పుణ్యంబెల్ల సాధించున
 ప్సురమంబైన రహస్యమున్ శవునితో ప్రస్తావముం జేసితే
 పరమేశుం డివి నిమ్మ జాతులకు సంప్రత్యుంపగా రాని వే
 ద రహస్యాలని కోపగించుకొని స్వార్థంబున్ బ్రదర్మించనే

బసుమంబు బూసికొని యేస
 రసికతలేకుండ బ్రదుకు ప్రమదుల నడుమన్
 రసికుదగు సుకవి జీవిత
 మసిధారాధ్రతము వలవ దది శత్రులకున్

ఎవరికివారై బ్రదుకుచు
 నవీన ధర్మముల పిచ్చినమ్మకములతో
 సవరించి ప్రజల తలలో
 ప్రవేశ మొనరించు స్వార్థపరులంగంటే

దిరుసుల్ మార్చురు కొందరాంధ్రులవురా దేశాంతరంబేగి వ
 త్పురముల్ పుచ్చిత్తివిష్టప్రజలతో సఖ్యంబుగావించి యె
 బ్యారికం బైన విదేశ నాగరికతన్ విచ్చేయకచ్చాంధ్ర సుం
 దర వేషంబు ప్రతిష్ట నిల్వితివి సన్మానార్థ వెంతేనియున్

చెప్పక చెప్పచున్నది విశేషములేదని నీ మొగంబునే
తప్పానరించి యింతటి వృధాశ్రమ యిచ్చితి మాయదృష్టముల్
దప్పిన దప్పని మ్యానుగుతమ్యుల శ్రేయముగోరి భర్తనిన్
గుప్పెడు గుండెతో యెదురుకొంటివిదే పదివేలు పక్కిణీ!

అపజయంబులు విజయ గేహంబు నిలుచు
ప్రంభములు సుమ్ము నీకు విచారమేల
కొద్ది కొద్దిగ నిక్కిన గోడవోలె
సగము సగములుగా పనుల్ ముగిసిపోవు

ఓటమిలేదు నా యతన మూరకపోదు తుఫానువోలె నా
మాట లుమామ్మేశ్వరుల మానసముం గదిలించితీరు క
నీటమునింగి పైకుబుకు నిర్మలస్వాత్కి ఘలింపకున్న చో
రాటముతో స్వరాజ్యము విరాజిలుటల్ కృతక ప్రచారముల్

పలనాటన్ మును బ్రహ్మనాయని కృపాబాహుళ్యవేత్రంబుల్
పల నాటంబడి నాయురాలి కృతక వ్యాపార దావంబుల్
పల భస్కుంబయి సంఘసంస్కరణ దివ్యద్వీజ మీనాటికిం
ఘలియించెగద గాంధిచేయతనముల్ వ్యధంబుగావెన్నడున్

నీకావించిన రాయబారమునకు న్యుత్యాభిషేకంబుగా
నాకన్నీటిని కాన్కుగా యొసగుచున్నానో దయశాలినీ
చేకొమ్ముంతకుమించి నావలన నాశింపంగ లేదిట్టి నీ
బాకీ దీర్ఘ స్వరాజ్య సౌధమున నావాసంబు సిద్ధించినన్

ఏజాతి కెంతవచ్చునో
రాజత్యంబు నాకు రావచ్చు గదా
నాజాతి యెత్తు కేతన
రాజంబున నీముర్తి ప్రాయింతుజెలీ!

పెల్లుతమస్యోన దురపిల్లెడు మాబుతుకుం దనుస్వినుల్
భల్లున దెల్ల వార్షగల బాబులు పెద్దలనేకు లుండగా
దెల్లనివేల్పు భిక్షకుని దిండికి బట్టకులేని కొండరా
యల్లని నాశ్రయించి యక్కుతాట్టడనైతిని పిచ్చివాడవై

మఱచితి నాదిదేపుని సమానుఁడు బుద్ధునియంతవాడు భా
సుర దరహోస చంద్రికల శుభ్రత లోన గలట్టివాడు య
ద్వోరలకుగాయ వారి చెవియారినవారిని లక్ష్మీపెట్టఁడ
పూరమమునిన సబర్ముతి నివాసిని జూచితివే తపస్వినీ

ముల్లొక్కుంచుక వాలిపోయినను బాఫూజీకి దీటైన శ్రీ
వల్లాభాయు పదేలు దర్శనము సంప్రాప్తించేనే నీకు నే
డల్లంతన గనుపట్టుచుపడేడు స్వరాజ్యార్థంబుకై సర్వమున్
గొల్లంపెట్టిన త్యాగి తానత డెఱులగున్ నా మనఃకేశమున్

థిక్కారించెడు రాచగుట్టముల స్వాధీనంబు గావింపగా
యుక్కుంగళ్ళము జహ్యరుం డతని విద్యుచ్ఛారదామూర్తి న
శ్రీకృత నించి నటించుచున్న దనుచున్ దేశంబు లగ్గించు మా
చిక్కుల్చీర్చుట విస్మరింపడుగదా స్వచ్ఛాజయాంతంబునన్

పసుపుం బచ్చని పూతబూచినది మువ్యన్నెలైపాలింపఁ గాం
గ్రెసు ముపదార మనపతశాఖికలు నిక్కెన్ దిగ్గిగంతంబులన్
పసలేర్పడవి పర్వతములకున్ దచ్ఛాఖిశాఖాతతిన్
వసియింపన మనకుండదే స్థలము దివ్యన్నోని పక్కిశ్వరీ!

కలడంబేద్వరు నా సహోదరుడు మాకై యష్టకప్పాలకుం
బలియై సీమకువోయి క్రమ్మరిన విద్యాంసుండు వైప్రాయిమే
ల్మైలుపదగగల దొడ్డవాఁడతఁడు నీకున్ స్వాగతంబిచ్చి పూ
వుల పూజల వానరించేనే యతనిమెప్పుల్ నీజయారంభముల్

నేను నాకను నహము ఖండింపలేక
పదియు నెనిమిది శాస్త్రాలు పదును లుణిగే
నీవు నే నను సమత సంధింప గలిగే
తీవ్రతరమైన చిన్న మానప్రతంబు

వచ్చినవారు సీమనరపాలుర మంత్రు లభీప్పి తార్థముల్
దెచ్చిరి ప్రేమతో భరత దేశజులం దనియింపవచ్చి పో
వచ్చు స్వతంత్రభారత సువర్దకిరీటము నేడుగాక రా
వచ్చు మరొక్కనాడు నెలవాసిన తొయ్యలి తీర్థమాడదే?

గుడిలోదేవుడు చూచిపామ్యముచు నాకున్ వార్తలంపీంపగా
దొడగెన్ నల్యురచేత నీవెనుకవత్తున్ నన్ను రమ్మందువా
తడవైనన్ మరణింతురెందరో విముక్తాహోర దీక్షాపరుల్
నడుమన్ నేనుసహింపజాల నోక యాంధ్రప్రాణి శుష్మించినన్

గబ్బిలమవయ్య శివుని లోకంబునందు
వలయు కదలిక గలిగించి వచ్చినావు
నిశ్చలంబైన కాసార నీరమునను
నలతి శిల చాలదే వలయములదీర్ప

అధించి చనుదెంతు సగ్రహముకన్న
సర్వేశ్వరుని యింటి చోకదనము
అడిగివచ్చేద పీటి నడిబజారునకన్న
గుడిగోపురముల తక్కువతనంబు
పలికించికొనివత్తు బంతి బువ్యలకన్న
తీర్థప్రసాదాల దేబెతనము
ప్రత్యుంచివత్తును రాచబావులకన్న
పాతాళగంగమ్మ పలుచదనము

నిజము దేలిచికొనివత్తు నిన్న నేడు
నన్ను జూచిన నల్లుంత నడుచుతనము
గుడికిరమ్మనినంతనే యొదలుమఱచి
పరుపులెత్తుట నాకంత పరువుగాదు

ఎంతో మారము హాపనేమిటికినే డింటింటికిం బ్రాకి యా
శాంతవ్యాప్తముగా రహించెడు స్వరూజ్యస్వర్దసూత్రంబు చొ
దంతి స్తుభన మాచరించెగద యేతద్వివ్యసూత్రంబు మో
కంతై సిక్కిషకట్టివేయగలదా యస్పుశ్వతావ్యాప్తమున్

చాటిసపిచి మదీయబాలికి నభీష్టంబుల్ ప్రసాదింపగా
పూటా పట్టచి కొంతభారమది రేపొ మాపొ రావచ్చు సీ
నాటుగాదని కొంతభారతము పంతంబోప్ప వాదించు సీ
వోబెవ్వారికాసంగితో తెలిపి నన్నొదార్థచే నెచ్చులీ

ప్రియములుగాని సత్యములు పెక్కులు నేను వచించుచుంటి సీ
దయకెడమై తపిలతునో యద్దార్థ పిపాసువులైనవార యు
వ్యయ కరుణావిశేష రుచిరాత్ర మనస్మాదనై సుఖింతునో
భయపడనేల నాపులుకు పల్చులు బాప్పుకణాభిరామముల్

ఏకవి విచ్చిగా నడుచు పృత్యుకిలోబడి కీర్తికొసము
ద్రేకము సంహరించుకొని దేశమువోయిన త్రోవబోవునో
ఆకవి పేదుమూతి మగ దంబుజగర్భని రాణిగారికిన్
సాకుడుచిధై డాస్తిగల సామికి బేరసిక ప్రదాతకున్

పుట్టంగావలె సత్కృతిశ్వరుడు సీ పుణ్యాన మావంశపుం
బుట్టంజీలిచికొంచు సుచితకణాపూర్ణ ప్రభారాళియై
పుట్టంగుడు పుట్టినప గలుగవెష్టున నిండునన్నానముల్
గట్టా యుచ్చత సీచతాయుత వితర్మభ్రష్టదేశంబునన్

పిడికెండన్సుము బెట్టలేదెపుడు మా వేమన్న జీపించి న
ప్యాడు ముద్దుల్ మురిపించు మేలికవనంపుం బుగ్గలుప్పాంగి కా
ఱడవుల్ మెద్దలు మొసులెత్తునపు డోరా నేడు గోరీపయిన
నడచుం బూజలు పుణ్యకర్యములు వింతల్ మాదయా ధర్మముల్

బుత్తికియున్న సాయిబాబెన్నడునగాడు
చావకున్న వట్టి సాయిబయ్య
తిరుమలేషుడైన తెలియడీ యర్థంబు
చావు బ్రతుకులోని సారమిదియ

సమతలు సఖ్యముల్ బెదవిజారినమాటలు కట్టు భాట్లు చ
ట్టములు బటుత్యమూడిన గుటారపు దూముడి బంధనాలు ధ
ర్మములు దయారసాల్ మొసలిరాలుచు నాశుకణాలు చిత్రచి
త్రములు మతస్వభావములురామరగా వివరింప గలితిన్

ఇప్పుడు గుండురాతివలె నీళ్వరుడై ముదుపుల్ గ్రహించు కో
టప్ప యొకానాకప్పుడు గృహస్థుడు మానవమాత్రులైన రాల్
రపులు వేల్పులై పకలరాసులు మ్రీంగక మిన్నకుండునే
యప్పపులుంగురాణి యిక నాసలులేవు క్షుధార్జాతికిన్

మరణము వార్ధకంబను ప్రమాదమెఱుంగని కైతలల్లున
బ్యారపుఁ గవీందు రెడ్డికులముఖ్యాని వేమనచాకచక్యమున్
మరచి పురాణకావ్యరస మత్తుడు వీరుడు సంఘనంస్కృతి
స్థిరుడు రచించె నాంధ్ర కవిజీవితముల్ బౌరబాటు చేయుచున్

దొడ్డరాళ్ళగుండ్లు దొరలించి పరితల
బెదురు బెట్టు కవిత విస్తరించి
పండితులకుదక్క పరుల కందకపోయె
దేవతలకు కామధీనువట్లు

కవితచచ్చుదయ్య గథ పేరుగలదైన
గవికి కొంతకీర్తి గలుగవచ్చ
నెలలు తక్కువైన బలమైనతిండిచే
నుసురునిల్పుకొన్న నిసుగువోలె

వ్యాకరణ శాస్త్రకారులు
క్షాకుఁ గకారంబు విరతి గన్వదని చీ
కాకుపరతు రంతెకానీ
పాకము రసమింపు సాంపుఁ బరికించెదరే

వ్యవహారంబున భ్రష్టమయ్య, రసభావసూర్య గల్పించి మా
ర్దవముల్ శబ్దములెన్నియో కలుగు శాస్త్రజ్ఞాన మాత్రుల్ పురా
కవితోన్నత్తు లెఱుంగజాలుమరె కుగ్రామీణ భాషాభీలో
జవులూరించు తెలుంగుపల్చుల జగాస్వారస్వరాహస్యమున్

కనుగొన్నావుగదమ్మ కృష్ణవిభుడక్కాలాన భాషావనం
బునసాగించిన యష్టదిగ్గజరథంబున్ శారదావాహమున్
తెనుగుం దేశము విస్మరించినది తద్దిగ్గంతి దంతావళ
ధ్వనియధ్వన్నపుటుదిగర్భముల నిద్రం బోవునాంధ్రత్వమున్

తెల్పు తేజంబెల్ల దిక్కులకెగబ్రాకి
పగవాని బెదరించి వచ్చునపుడు
తెలుగుశిల్పుల సుత్తెదెబ్బ ఖంగునమ్రొసి
చీనాకు పయనంబు సేయునపుడు
తెలుగుకవిత్యంబు దిగ్గంతులముఖాన
బృంహితధ్వనులు గావించునపుడు
తెలుగుజెండాశక్తి నలుదెసల్ ప్రసరించి
విద్యానగరవీధి వెలుగునపుడు

రామలింగని హోస్యకార్యములు దలచి
నాల్గుదిక్కులు కెడుపుబ్బి నవ్వునపుడు
నాట్యమాడిన యానంద నవ్యలక్కీ
కానుపించెనె శిథిలదుర్ధములయందు

అక్కట తల్లికోట సమరాంగన యాఖరు తెల్లుపోటుచే
యుక్కిరి బిక్కిరై తురకయోధులవంకకు వాలునాడు భూ
భుక్కులగండడై తెలుగుభోజుని పూజలు చూరగొన్న యా
టక్కరిదేవతల్ తనువు దాచుట నాకు నసహ్యమయ్యడిన్

తొంబదియేండ్ల వృద్ధుడతి దోర్చుల భీముడు రామరాజు డెం
తెం బరగండడై స్వపమణీ సుతభర్త మహామృదీయ ఇ
ణ్ణంబులకున్ శిరం బొసగి కష్టముదెచ్చినమాట ఆంధ్రవ
ర్ధంబు సహింపనేరని పరాభవమై భవమై దహించెడిన్

తెలుగులండను నగరంబు తెలుగుకోట
తెలుగుకవి దిగ్గజంబులు తెలుగుదనము
పాట్టిగుఱ్ఱమునెక్కిన పాగరుబోతు
టళీయరామునికతన ముక్కలయిపోయె

విషరింపనే భీతివిడచి మస్తమునెత్తి
సకల సామ్రాష్ట్రహో సభల లోన
వాక్కుచ్చనే రాలు వగలి బుగ్గలుజిమ్ము
నతి నిశాతుపబంధాదికములు
కల్పింపనే తెల్లు కల్యాణికొప్పున
సాగస్నేన కీరితి పాగడదండ
ఎత్తింపనే మేచి హిమవద్దిరులమీద
శాశ్వతవిజయ రాష్ట్రధ్వజంబు

పగరగర్భకుహరి స్వారిగావింపనే
యింటి గుట్టు బయటి కెక్కుకున్న
సమృతించి జాతి కుమ్మక్కగానున్న
కొండలన్ని పిండిగొట్టునొక్క

అది మారత్తుము లారబోసికొను విద్యాశారదాపీర మ
ల్లది మాకత్తుల ఖారుభాన మది యంధ్రాదిత్యబింబంబు సం
పద సాంపారిన మాల్యవంతమని ఉంబంబొప్ప చాటించు స
మృద సౌఖ్యంబొక తెల్లువీరునకె సంప్రాప్తించెముమ్మాటికిన్

కలవెన్నో విషయంబు లాపథుల కళాకాశల్యముల్ సాటు తా
పులు ప్రత్యర్థులగుండెలో వెరపు నిష్పుల్ సల్లు గాథావశుల్
కల విష్ణువ్ బలనాటి పొరుపపు రేఖల్ మాశరీరంబులన్
కలుపుంగోలుతనంబులేదది కశంకంబండు మాజాతికిన్

ముసలిమానులలోని యసమ సమత్వంబు
లంగోటిగట్టి చెలంగుచుండ
ఘూర్చు సిపాయిల కుటీలశోర్యజ్ఞాల
నట్టింట కాపలూ నడుపుచుండ
ద్రవిడుల కార్యసాధన ధనార్జనదీక్
సాంబారు నోరెత్తి చాటుచుండ
రాష్ట్రాంతరములకు బ్రాకి హిందీ భాష
వదుగురి నోళ్ళలో నెదుగుచుండ

అథిలదేశములకు నవతంస కుసుమంబు
రాజితోగ్రకదన రక్త తిలక
మానథనికురాలు మా తెల్లుటిల్లాలు
కలత జెందదోర కాలమహిమ

గౌతమి గంగలోన మృతకాంతులతో నుదయంబుగన్న వి
ఖ్యాత మణివితానము మహామృదురాజుల దండు దెబ్బతో
తాతలనాడ పోయె నిక తాతలుబుట్టిన రావు రత్న దీ
పాతత కాంతులీను గృహ మక్కట నూనెకు దేబెరించెనే

రతనా ల్లోంగలు దోచుకున్నపుడు శౌర్యశ్రీలు విద్రోహి భూ
పతులేదే మృదుక్కి చాతురలచే బంధించునాడేని భా
రత చండీశ్వరి కోటిమహాముల దర్శంబుంబుదర్శింపదో
ధృతిహినంబగు భిన్న భిన్న మత విద్వేషంబు పాటించెనో

గప్పాల్ గొట్టిన నేమి లాభము థరా గర్భాన నిద్రించు కృ
ష్ణప్పాల్ దాతలు లేచివచ్చెదరె పీరావేశ విభ్రాజితుల్
నిప్పంబోలు తెలుంగువీరు లిపుడున్ జీవించియున్నార లీ
చప్పంబళ్ళ యనుంగు సోదరుల కుత్సాహంబు సంధింపగన్

ఏనాడు మా కావ్య సృష్టికర్తల జిహ్వ
విశ్వసత్యము నాలపింప గలదో

ఏనాడు మాజాతి దృష్టి మాంద్యము వాసి
చుట్టుప్రక్కల దేరి చూడగలదో

ఏనాడు మా బుత్తులీ జూట్టు తలలేని
పుక్కిటి కథలలో జిక్కువడవా

ఏనాడు మావిద్య లినుపసంఘమునందు
చిలుము పట్టక ప్రకాశింపగలవా

తనువుదాచక సోమరితనము మాని
యెన్నడీమరంబులు బిచ్చెమెత్తుకొనవా
అట్టి శుభ వేళకై కొంగుబట్టి నిలచి
నలిగి వాపోవుచున్నది నామనస్సు

ప్రభువుల పెంట్లి పేరంటాలు వర్ణించి
కాలంబు పెక్కిండ్లు ఖర్చు పెట్టి

విరహవేదన మేనుమఱచి మూర్ఖులువోవు
రాణివాసంబును రచ్చకీడ్చి

అంగాంగ వర్షనా వ్యసనంబు రెట్టింప
యువకజీవితకోటి కుచ్చలొడ్డి

పదియునెన్నిది మార్కు బాడిన శ్రీరాము
చరితంబు వగరెక్క తిరుగుబాడి

శరణు శరణటంచు బరుగులెత్తుచు వచ్చు
నార్తలోక రుత మనాదరించి
భువన హితముగోరు కళాశక్తి
స్వార్థజడధి సూర్యవైచినారు

పెద్దల శల్యముల్ బలె వివేక మొసంగని గ్రంథరాసులే
విద్ధియలైన నింక బది వేల యుగా ల్లిలకాయలేని గం
గిద్దలు బుట్టి స్వార్థపరులెత్తిన గంతలుమోసి తీరెడినవి
బుట్టి చిగుర్చునే యరుచి బుట్టుకథల్ దలమీద రుద్దినన్

ఆడుది లేకయున్న గృతి కందములేదని నమ్మియెన్నడే
పొడి రనుత్తమ ప్రణయ బంధుర గీతము లద్దత్తష్ట వె
న్నాడ కవుల్ మహీపతి బృహన్నల వర్ధము సంతసింప సీ
నాదు రచింతు రిధ్ద కరుణా పరిణాద్ర రసప్రబంధముల్

మొన్నటి యుద్ధదేవతకు బుట్టినకూతురు క్లామదేవి మృ
ష్టాన్నముగా భుజించిన క్లుభార్యల డొక్కలు శల్యరాశి సం
పన్నుల వీధులందు గనుపట్టెనే? వంగకపీంద్రకోటి చే
కొన్న కలాలెరుంగవనుకొందు దయారస నవ్యకావ్యముల్

చలిచీమం బొలియింప నేరని యహింసా మానసుల్ ఆలలో
మొలిపించెం బహుబుద్ధ విగ్రహచయంబుం భారతంబంతటన్
కలయైపోయెనో తత్కృష్టా గుణము బంగాళంబులో బ్రేమమూ
ర్థలులేరో భుజియింపరో ద్రవిషవంతుల్ మేలి మృష్టాన్నమున్

ఎట్టు నశించి పోయె నితరేతర విశ్వసనంబు లెందు కీ
చట్టములుం బ్రమణముల సారమషీరస పత్రలేశముల్
కొట్టిన గొట్టుమం చెదరి గుండియలం గరగించు ధర్మముల్
బుట్టినగడ్డలో నకట పూక్కుతి సల్ప నశాంతిసర్పముల్

అనఘం డత్రు మషీజలంబున వివేకానంద సన్యాసి ప్రా
సిన ప్రాతల్ దడియారలే దిపుడు ప్రాచీనంపుటజ్ఞాన బం
ధన విచ్ఛేదమొనర్చి యే ఘనుడు విద్యాభిక్ష గావించి ప
చ్ఛని బంగారమువంటి మా భరత సంసారంబు నెగ్గించునో

గాలిందూలెడు శుష్టు దేహములతో కాపాయ వస్త్రాలతో
శూలంబుల్ సారకాయ బుఱ్ఱలు జటాజూటంబులుం దాల్చి యా
మూలాగ్రంబుగ భ్రష్టులై తిరుగు బాబుల్ దౌడ్డగంజాయి భా
యా లున్నా రెదుర్కెనవారె మునిపక్కి కుక్కిరక్కపరుల్

జపమో ధ్యానమొ యభ్యసించి యతివేషంబూని క్రీడించి మో
సపు బార్ఫుల్ ప్రతి పల్లెటూర గలరీ సన్యాస వర్గంబు సీ
కుపదేశింపద్మ యుష్టిస్థికని మాయోపాయ మంత్రంబు భ
క్తి పరత్వంబోక సాధనం బిహా పర ప్రీ వంచక శ్రేణికిన్

పాలుం బండులు కందమూలములు మాభక్కాన్నముల్ గోరమే
కాలం బన్యపదార్థముల్ రజితమో బంగారమో కొద్దిగా
జాలున్మాకని సేకరించెదరు గోసొయా లుపాయాలు మో
నొ లెన్నేని నిరంతరాయముగ రాజ్యంబేలు నేడెల్లెడన్

వృత్తుల్ సర్వము త్రుప్పుపట్టి చనగా భిక్షాటనంబుల్ జగా
వృత్తుల్ కా పలుజాతు లై నిలువ దుర్భ్రక్షంబు రాకుండునే
యుత్తుంగాశయు లెందరో కలరు దేశోద్ధారకుల్ పూనరీ
చిత్తంబేయ్య కథపకమున్ దుడిచి సుశ్రీ నేలకుం గూర్పగన్

ఎన్ని సుక్షేత్రములు సార మిగిరిపోయి
ముండ్లతుప్పుల బంజర భూములయ్యే
దృఘతరంబైన యెంతెంత దేహశక్తి
భిక్షకుల మేప జీర్ణించ ప్యథివి గలిసె

పదవుల పీటలెక్కి యనువారము లంచపు బూడిబట్టులం
బిదికి గడించి కార్యకుల పేదల చెమ్ముట దెబ్బి కాన్నలి
చ్చెదరు పరోపణిపులు విచిత్రపు భక్తులు వేషధార్లు నీ
కెదురయి వచ్చిరే వలదిసే చెయిసాచకుమమ్మ పక్కిణీ

నరుని కష్టపెట్టి నారాయణుని గొల్పు
ధర్మ శిలురున్న ధరణిమీద
కాలుమోపలేక గబ్బిలమొక్కబో
చరణయుగళి దివికి సాచినడుచు

పూజారి బోషాణమును కాపలాకాయు
చిల్లర వేల్పుల సేవజేసి
గొడ్డెపొతుల నల్లజాతీ గత్తున ద్రేచు
కరకు సత్తులకు జాతరలు సల్పి
ఏటేట పెండ్లిజేయించుకొంచుదయించు
కృతకరాముల పల్లకీలు మోసి
నిలువుదోపిడి చేసి తలకాయ గొరిగించు
యేదుగొండలవాని మేడలెక్కి

ఆంబుధిసుని కళ్యాణులని తలంచి
ముంచుగంగమ్మలకు డబ్బు పోసి పోసి
పాతకమువోలే నావెన్ను వాయకున్న
గోచితో నిల్చియున్నాడ పేచకంబ

గుట్టులకు తెక్కులుగల
వెళ్లియుగాల్ దాటిపోయె విజ్ఞానంబున్
బుట్టగల గాంధి యుగమిది
కట్టలు ఖర్షింబు లేలగాలేవు ప్రజన్

రాజుగారి గుఱాల రథచక్రముల క్రింద
మరణించు రైతుకు శరణమిచ్చి
నరజాతిలోన నంతరము లుండుటకన్న
నఘములేదను ధర్మమాకళించి
బహుమతాచార దుర్భార పదాహాతిచేసి
అసురుసురగువారి కభయమిచ్చి
రాజభాషులకన్న రాష్ట్ర భాషులలోన
రసమున్నదను యద్దార్థత నెత్తింగి

యుగయుగాలనాడ యూబిలోదిగబద్ధ
మహాతమైనజాతి మత్త గజము
ప్రబలదాస్య నిగభంధంబు లగలించి
దెసల మసలుచున్న దినములివ్వి

కలరే మోసపు దేశభక్తి పరులక్కేలాస దేశంబున్న
చలికిం ఖద్దరుధారులై యవల స్వేచ్ఛారాజ్యభాగంబు రా
గలదంచున్ విహరించు పెద్దలు పతంగస్వామినీ నిమ్మ జా
తులపై వీరువెలార్చు బాష్పములు చిందున్ దియ్యగా పుల్లగా

మా దోర్శాగ్నిపుష్టిల్లిన సింగారు గాఢిసినున్నావీ అంగ
 యూదివ్యాధికి సింగారు కుమిలుడిలా రాకుఁ ఉన్నిముండు నా
 చెచ్చుపటిచె క్షుణ్ణాశ్చిల్లన ఇక లొంగా వెస్తుండుని
 ప్రాముఖ్యాపచొడించాలు ఏం సింగాశ్చిల్లన చెచ్చుచునుని

కలదమ్ము భేసు మండిరాల్లాని మాక్కుపట్టిన అంగచీనుని
 పొలముపట్టిల మాలమాగాలసుకి భుజీపుచేకాము క్షు
 మ్ములు కృష్ణాశ్చిల్లనిచు చెచ్చుములు క్రిందిల మాస్మాగా అంగచీను
 కలుపవేలున చెచ్చుముగ్గాలుని వెక్కాలిని సింగాశ్చిల్లని

చాకిరిపేసులు చెలుగుచూఁడి ప్రియమాల్లాలు నూ
 వాకిలి ప్రిస్కాషిపట్టి ప్రాచీనములు శోఖములు త్రింగాలము
 బాకి మండిరాల్లాలు వెంచుకొని వెంచుకొని వెంచుకొని
 లేక నశించునే తెలుగులేదు నిండా పుట్టాగా అంగచీనుని

శుభ్ర శిష్టమే మాస్మాల అంగ
 శుభ్ర శిష్టమే మాస్మాల అంగ నీ శుభ్రప్రింకిప
 శ్రుంధాశ్చిల్లని కుడా
 ముఢుల్లాల ముఢుల్లని కుడా ప్రింకిపుని

అరవు గుట్టుకాగ్గె యాశుచుల దోగాపిముల చెర్చు వే
 త్తురుదేశ్శున్న దీసుచుమూఫసుములు హాతరలు సెముజు
 తురు చూపిసునులు ప్రాప్తిప్రాప్తిప్రాప్తిప్రాప్తి శాస్త్రమార్గసులు
 కరుణల్ నుమ్ముసిచోఫ లోపులుగుండక్కా భ! చుంపుక్కుల గడా

కని గుగ్గార్చుముచు ప్రింకిపుని గుట్టుప బృథాచేచె అంగ
 తని విద్యా కుల ముహ రెండవలు చ్ఛుపుచ్ఛై పుల్చిపచు
 కనియెన ఘారతకుల మముల నింపుశ్శాకుపఱుగా కట్టులన
 ముసిపక్క యమసంచుల తెలియిప్పిన మాముశ్శాత్ముముని

ఒకడు రుద్రాక్షమాలికలు నెత్తికి జూట్టి
శివమూర్తియై భూమికవతరించు

ఒకడూర్ధ్వపుంత్రంబు లురువుగా దగిలించి
శివలింగమునుజూచి చీదరించు

ఒకడు రెండునుగాని వికట వేషముదాల్చి
పైవారిమీద సవాలు సేయు

ఒకడు గంజాయిదమ్ముకు దాసుడై పోయి
బూడిదగురవడై పుట్టివచ్చు

మనుజులార మాది ఫునమైన మతమని
ఒకడు తరిమి తరిమి యుగ్గడించు
పెక్కుమతములిట్లు పేచీలుసాగింప
మార్గమేది యైకమత్యమునకు

మొక్కబళ్ళ నెపాన చక్కని పసిపాప
లెందరు గంగలో నిమిడిరొక్కు
సహగమనాచార దహనదేవత లెన్ని
చిగురు గొమ్మల బూదిచేసెనొక్కు

చదువుదాచెడు దురొచరణ మెందరి కళా
భ్యసనచాతురి గొంతు బిసికెనొక్కు
పాందెరుంగని వేరుబంధాలచే బాహు
బలమెంతగా చచ్చుపడియెనొక్కు

చిలిపిరాలకు నగిషీలు చెక్కి చెక్కి
కాలమెంత యుగాంతాన గలిపిరొక్కు
చదువ నేర్చిన వెత్తిని జంపగలరె
ఒక్కబుధ్యదు నొక్కిస్తు ఒక్కగాంధి

శిలవంటి యూరిసప్తులకు నెత్తుటికూడు
రేపులు మాపులు మేపలేక

ఆచారమని తప్పదని వెంటబడివచ్చి
గుయలదక్కిణ లిచ్చుకొనగలేక

ముంత్ర తపత్రముల సోమరిమాంత్రికుల బారి
బడి ధైర్యమును చిక్కబట్టలేక

శతసహార్ప క్రూర మత సింహములు సేయు
కుటిలగర్జుకు తట్టుకొనగలేక

అనుగు తమ్ముల సిరు లోర్పుకొనగలేక
పిచ్చిపూజల మమతలు విడువలేక
అమరనుతమైన మాదు దేశాభ్యదయము
యుట్టికిని స్వర్గమునెక్కు కూగులాడు

విందుభుజించి పొమ్మునుచు బిల్పటకర్షతలేదు నాకు క
ర్ఘుంది పతంగినీ పనికిమాలిన సంఘము సమ్మతించునే
పొందులు పొత్తులు నృనకు ముప్పదినూర్ల కులాలవారికిన్
నందుల నాగులంగొలిచి నప్పులపాలగుచున్న జాతికిన్

స్వయముగ నన్నపూర్ణ తనభర్తకు సిద్ధము జేసియున్న య
వ్యయరుచిరాన్నమున శివుని పంక్తి భుజించిన పూజ్యరాల వ
స్వయము తరించే నిట్టి మునిపక్షిణివై కులభేద బుద్ధిచే
కయికొనకుందువే సఖుల గర్భదరిద్రుల యాతిథేయముల్

తులవాక్రుచ్చగరాని నెత్తుటిసిరాతో ప్రాయుచున్నారు మ
త్ర్యులజుల్ దుఃఖరసాత్మకటంబులగు పెక్కుల్ కావ్యముల్ జాతి లు
భూల వజ్రస్థిరచిత్తముల్ గరగి సంతోషించునో యాప్సితం
బులు పండింపక సుంకుతోసమసి మామూల్తోవలం ద్రౌక్కునో

కవిగారికిదె నమస్కారంబనెడువాడు
కళకు లెమ్మని పరోక్షమున బలుకు

కవనంబునకు మేను గరగి మెచ్చినవాడు
కవిచెంత వెఱబెఱికముగ మసలు

విద్యా కళంకంబు వెదకజాలనివాడు
జాతిలేదని నోరుచప్పరించు

శాఖీయులకు సహాపములు బోసినదాత
అన్యల మధుర వాక్యముల దనుపు

జీవకళలు చెక్కు శిల్పిని నిరసించి
శిల్పమునకు పూజసేయునట్టి
వక్త చరితులైన వ్యక్తులు గలచోట
కళల కకట ప్రేతకళల గతులు

పోటీసేయ సమర్థులయ్యెదరె మాముక్కన్న తెక్కన్నతో
మేటుల్ పేకుసుపీయరుల్ బయిరవల్ మిల్లన్న గోల్పుస్కితుల్
నా టైనారు స్వకీయులైన కవులీనా డన్యభాషాకపుల్
నీటై రక్కట కాలమాంత్రికుని పొండిత్య ప్రభావంబునన్

జాతీయోద్యమ యుద్ధరంగమహితోత్సాహ ప్రతిద్వానముల్
కూతల్బెట్టుచు వాల్మిజాతులకు గగ్గర్వాటు గల్పించెడిన్
స్వాతంత్యంబను స్వర్గసౌభయమున మా భాగంబు మాకిత్తురో
భాతాలేదని తోసిపుచ్చెదరో వక్కాణింపవే చెల్లెలా

కలథొతాద్రిగుహల్ ప్రతిధ్వను లెసంగన్ దెల్లు రాష్ట్రమై
గలభారేచిరి సోదరాంధ్రజను లాక్ష్రీంపవో నీవు చె
ల్లెల రాష్ట్రంబు గడించినారనుచు హళిందేలితో తెల్లు చి
డ్జల యత్నా లనరాదుగాని యవి సోడాబుడ్జి యుద్దేకముల్

బలియైనాడు ధరాహాతార్థము మహాభాగుండు యేసుండు త
తృలితంబై కనుపట్టు భిన్నమత సిద్ధాంతంబులుం జీలికల్
కులముల్ గుట్ట లవైకమత్యములు చిక్కుల్ జీదరల్ రిత్త బో
ధలు వేదాలు పదాలురాల్ప పర చేతన్మృక్తి ముక్కామణిన్

భోగు లాహోరిపచు భుక్తి కన్నులజూచి
పరమ పేదలు దుఃఖపడని చోటు
సాపఫ్మికాచార పంచాస్యగర్జనమున
పెదరక జ్ఞానపబు పెరుగుచోటు
బాత్తిచైషమ్య రాక్షస పదాహాతిచేసి
కుదక కళలు పెంపాందుచోటు
పరిపాలక క్రూరతర కరాసికి లొంగి
పోక స్వేచ్ఛాలక్కు పొదలుచోటు

అనదచిడ్డలుజూడ నెయ్యంపుసుతుల
ముద్దులాడని గుణనిధుల్ బుట్టుచోటు
చెప్పగదవమ్మ చూచిపచ్చితివ నీవు
నిశ్చయంబుగ వాసముండెదను నేను

పయ్యై నవ్యలు పల్గురింపులుమ్మహాబాంధవ్యముల్ సూపి యా
పయు శత్రుత్యము సేయు నాగరికతా భ్రష్టస్వభావాధముల్
సయితానుల్ చరియింపనట్టి ధర గోప్యాదంబు గన్వటీనన్
దయతో నాకెతిగింపుమ్మ యచటన్ నాయిల్లు గట్టించెదన్

కళలం దాచెడు చుప్పునాతితన మింకం దేశమందున్న చో
కలదే ముక్తి ప్రపంచసభ్యతకు మార్గం బుండునే జాతికిన్
తలయుం దోకయులేని తొంబది సమాధానంబులం జెప్పి పే
దలవంచించు కశానిహంతులె యనర్థం బీ శుభక్కోణికిన్

అసుశ్రీం బనిసేయుచున్ మనలు దేహపూర్యయుపత్రములో
బిసలెన్నోకల వే నెఱుంగనివి నావిజ్ఞాన భాషారపుం
బిసలెల్లం బనిసేయవిందలిమరల్ పాడైనచో యొప్పటి
బిసగాడెందుల కీ రహస్యములకున్ బీగంబు బుధిచౌప

ఆచ్చెరువున్ ఘుటింపగల యంతములంగనుగొన్న జ్ఞానులుప
జచ్చిరి చావు పుట్టువుల జాడ తెఱుంగ కెట్టింగి దేవతల్
జచ్చిరి మృత్యువుం గెలుచుక్కు లొసంగని చుప్పునాతి చే
ల్పేచ్చట డాగినాఁడతని కెందుల కీతెరచాటు మోసముల్

మును మేనూఢ్చిన వారియెమ్ములెర్వై భూదేవి పుఢించి నిం
చిన నానా ఫలవ్యక్తరాజముల కిచ్చెన దివ్యమాధుర్యమున్
తను రక్తంబును మేఘమై కురిసి యానందంబు గల్పించు చ
చ్చున దేదీ ప్రతిజీవియుం దిరిగి వచ్చుం భిన్న రూపంబులన్

మరణితులైన వారి తనుమాంసము కొన్నియుగాలు భూమిపై
మురిగిర సాయనప్పుతుల పూర్వపరీక్షల నిగ్గుదేలి యా
భరకు శిశ్చత్కరాదులకు కాయముగా విలసిల్లకున్న నీ
సురచిర దివ్యకాంతులు నిసుంగులు మేన రహింప నేటికిన్

ఆ జన్మంబు తపంబునం బెరిగి దేవావాస వాస్తవ్యపై
పూజాపద్ధతులెల్ల నేర్చితివి నీ ముత్తాతలుం దాతలున్
జేజమ్ముల్ కులసంఘ బాహ్యలయి కస్తింగుందుచో దేవతల్
రాజీపెట్టిరె పేదవారిమెర కర్మకేశ మెవ్వారికిన్

మాతృభాషలకర్మ మర్యాద లౌనరించు
సర్వకథాశాల సాగుచోటు

ప్రజలనాహోరించు బహుమత దేవతా
దైనందినగ్గాని లేనిచోటు

నవనీతనిభమైన కపుల కమ్మని వాక్కు
వెఱవులే కావిర్భవించుచోటు

సంతానమునకు వైషమ్యంబు నేర్చని
తల్లిదండ్రులు విరాజిల్లుచోటు

విసపునప్యుల లాహిరి వేషగాంధ్ర
పాదచిహ్నాల మరక లేర్పడనిచోటు
తోడునీడయు లేనట్టి దుర్భలులకు
గబ్బిలపుచాన వాసయోగ్యంబుగాదె

జాతీయపొరుష జ్యలన మా బాల్యంబు
సవరించు కావ్యరాజములులేక

విక్రమక్రమశిక్ష వెన్నతోనిడు జిజా
సతివంటి మాతృదేవతలు లేక

నొకజుట్టు నొకబొట్టు నొకకట్టుబడి నేర్చి
పాలింపజాలు దేవతలులేక

కులమెల్లు చెదరి తెంపులు తెంపులగుచుండ
వారించి కాపాడు ప్రభువులేక

బుద్ధుదంబుల కొనయైన మూడునాళ్ళ
పదవులకు ప్రతిష్టలకునై ప్రాకులాడి
నరులనమ్మించుకొనలేక నమ్మలేక
చిదికియున్నవి మాజాతి జీవితములు

ఆసల్ చెప్పుదురిప్పుడీ గురులు ముందాకాశసొంహోసనా
ధ్వాసీనత్వము సంఘటించు నిది సత్యపబంచు రూపింతు రీ
భీసీనాటి పురాణగాథలు రుషావేషంబుత్స్థించి నా
దాసత్వంబు స్థిరీకరించెడు పరంధామంబు నాకేదికిన్

పుట్టుకపూర్వమే తలను బుంపినజాతి మతప్రచండ సం
ఘుట్టనచేసి నా సహజకోశలముల్ నశియించిపోయె నీ
కట్టినకట్టు విప్పునధికారములేని గురుండెవంచో యా
యుట్టికినెక్కులేని నను నూచెడినంట వికుంశాలికన్

ననుసృష్టించినవాడె నావెనుక జన్మంబెత్తునే నోరెఱుల
గని నన్నిపదివేల రూపములతో కంగారుగాపిలమనే
కనకంపుం గుడి గొపురాల్తునకు నాకాంక్షించునే కానుకల్
గొనునే యిట్టివి మోసగాంప్రతయిన భక్తుల్ పన్ను పన్నగముల్

అనినమాటను మార్చుకొనలేని శాప్తముల్
స్వాభిమానముదక్కి పలుకగలవే?

కులముంచుకొని నన్ను గొలుచుకొండను వేల్పు
కడగి నాకన్నీరు దుషపగలడే?

మానవదాస్యంబు మరగిన లోకంబు
నెనరూని నా చెల్చి నెఱపగలదే?
అస్వభావిక కథావ్యాసంగ హతమైన
పృథివి సత్యంబు నూహింపగలదే?

యుదుకురక్త మెన్నడో చచ్చుబడిపోయి
చేతులెత్తి మ్రొక్కు స్వీయజాతి
కుకు వీరసూక్త లరిగించుకొని వేచి
యెదుటనిలచి పగర నదమగలదే

ధర్మసుంస్కాప నార్దుబు ధరణిమీద
నవతరించెద నవె నబ్బుభవునితండ్రి
మునుపు జన్మిసచి నెత్తి కెత్తి నదిలేదు
నేడు జన్మిపచుకున్న ముస్లినది లేదు

కనుపడలేదు దైవతముగాని పద్మార్థము భారతంబున్న
గనుపడలేదు వర్షమునకున్న పిశాచము భారతంబున్న
కనుపడలేదు సత్కారముకున్న మహాకళ భారతంబున్న
గనుపడలేదు పంచమునికున్నను నీచపుజంతు వేదియున్

హక్కుల దొంగలుదోచుకున్నను మనుష్యత్వంబుజంతుత్వమై
చిక్కుల్చెట్టెదు కాలమందును క్షమాసిద్ధాంతముల్ నేర్వ నా
పక్కాపోరుషపహ్లా నార్పు మత రూపకూర సింహంబు నా
ప్రక్కం బండులునూరుచున్నది తలంపన్ శల్యసారథ్యమై.

జగముల్చెచ్చు బియే లెమేలు బిరుదుల్ సాధించినామంచ నీ
లుగు మామాలలు మాదిగల్ గులమహాలోభంబు రెట్టింపగన్
తెగలంగట్టి తగాద లెంచెదరు గానీ సంధి గావింపరో
ఖగభామా మతబోధలేల కులక్ష్మీభ్రష్ట దుర్జాతికిన్

ఆసలే ముక్కిడి దానిమీద పడిసెంబన్నట్లు మాజాతి బా
నిసలోరా కలహించుచుండు రుభయుల్ నీచోచ్చుతా నిర్ణయ
వ్యసన వ్యగ్రత సిగ్గుచేటగు నయో యస్సుశ్యతా త్రాసమం
త్రిసమేతుండగు గాంధి నేరడివి యంతర్మాటకారాటముల్

భీతింగాల్చెడు నస్యభావిక కథావేదాంత శాస్త్రాలకుం
జేతుల్ మోడ్చు నమాయకప్రజలు సంసేవింప భోగాభీలో
సితల్గొట్టు కవిప్రకాండముల సాహిత్యప్రపంచంబులో
ప్రాతః కాంతుల జిమ్మునట్టి కవితాభానుండు జన్మించునే

నటకుని వోలి కాలపరిణామవిధేయములై రహించు ను
త్వట మత ధర్మశాసన నికాయముతీరుపు చేసి సంఘు సం
కటముల పాలానర్థి యథికారముసేయు దరిద్రజాతిపై
కటకట నల్యురాడు నెడ కల్ల యథార్థము గాకపోవునే

రచ్చలకెక్కనీక సమరంబున బూడ్చిన కర్ణుశక్తి నే
డెచ్చట జాచినం బ్రథవహించి సముజ్ఞలమై వెలుంగదే
కచ్చ లసూయలుం గథ నొకానొక కాలము డాచియుంచినన్
హెచ్చి తురంగలించి ధ్వజ మెత్తకపోదు యుగాంతరంబునన్

కవ్యది పరువున్నిల్పగ
న వ్యసుదేవాత్మజాతు డట్లనెగానీ
కవ్యది కర్ణుని గెల్చుట
సవ్యులపాటనెదుమాట నల్యు రెఱుగో

వలదన్నన్ వెనువెంటనంటి నను నిర్ణంధించుచున్నట్టి వే
ల్పుల సిద్ధాంతములెల్ల వాసహాజ సంపూర్ణ ప్రతాపంబులో
జిలికం జిక్కని చచ్చుమందు మునిపక్కి యింక నీవంటి గ
భీలముల్ సేయు హితోవదేశముల వే వెల్గులికాహారముల్

అగుపించెనే యసూయా దుర్ణణజ్యాల
సంహారించెడు శాస్త్రసముదయంబు
పరికించివచ్చితే పరమతసహనంబు
భాషించు వేదాంత పారశాల
పీక్కించితే వర్ణభేదాల వ్యాధిచే
శాంతిగా రాజ్యంబు సలుపు నెలవు
కనుగొంటివే మనుష్యనిజాచి మనుజుండు
మిట్టమీనై దాటునట్టిసేమ

నేను చిందులాడి నేను డప్పులుగొట్టి
యులసి సాలసి సత్తికొలుపు గొలువ
ఫలితమెల్ల నొచులు భాగించుకొనిపోవు
నీచమైనభూమి జూచినావె

కృషురల్కుత్తితు లస్యదీయములు హాక్కుల్ దోచుకొన్నారు న
స్వారింబయటఁ నెట్టినా రిపుడు నన్నేదార్యుచున్నారు గాం
ధారేయల్ నెలకొల్పినారు బహసంస్థల్ లక్కుయిండ్ల క్కటా
మారుందమ్ములు నమ్మజూలనివి స్వాత్మకీ సమారంభముల్

తనురక్తంబు వ్యయించి సత్కృవికళాద్వయంబు వెచ్చించి మ
ల్చిన శిల్పాలు విషువుక బ్రువుల కల్తీ ప్రాతలం భ్యాతికె
క్కునివైపోయె నసూయచేబలుకు నాల్గుల్ సత్యమున్ జాటునే
అనుమానింతురు కొండ రీశ్వరుని ధర్మాధర్మ నిర్దేశుతన్

జనులం బీలిచి పిప్పి జేసెడు దురాచారంబులన్ గాల మ
ట్టని విద్యాబలమేల విద్యాయన మోఢ్యవ్యాఖ్యికింపైన భో
జనమా మోసపు ప్రాతకోతలకు రక్కాబంధమా యెందుకీ
మనుజత్వంబు నెసంగలేని చదువుల్ మైరేయపుం మైకముల్

చిరకాలంబును భిన్న జాతి మతముల్ జీవించు రాజ్యాన సు
స్థిరమై శాంతి రహించునన్న నుడి .సందేహించెదం బక్షిణీ
తురకల్ పైందవు లీ స్వరాజ్యరథమున్ దొర్లింతురే దక్షిణో
త్తరదిగ్గంతులు రెండునుంగలిసి మేతల్ మేయు తావున్నదే

వీర వసంతరాయడను వేల్గుక డుధ్యవమంది దుష్ట సం
హోర మొనర్చి ధర్మము సహార్థముఖంబుల నాటునంచు నా
జారిన గుండెలో వెఱపు సల్లుదు రీయన్సృత ప్రచారకుల్
కారణమమ్మ పిచ్చితలకాయలకున్ వెడ నమ్మకాలకున్

పుట్టించెం దయలేని లోకమున నే పుణ్యత్వుడో కుక్కిలో
 ముట్టించెం బొగలేని యాకటిసాదన ముప్పూట లీచిక్కులో
 నట్టిష్టే తపియించు నా కొదవు నాహారంబు భక్తింపగా
 పుట్టింజొచ్చిరి దేవతల్ బహుశరూపుల్ బుట్టలై చెట్టులై

అట్టు లెడంద నేర్చెదు మహావ్యధ వాతదు వెళ్ళగ్రక్కినన్
 బిట్టుకదుష్టబాష్పములు నిండిన కన్నుల సానుభూతి చూ
 పెట్టి ప్రదక్షిణించి సురభిక్కకు నింటికి లేచిపోయె గ
 నృష్టి స్వతంత్రభారత విభాకర బాలుడు తూర్పు డోలికన్

మునిపక్షి రాకపోకల
 ఘున సందేశముల కతన ఖర్చుయిపోయెన్
 దనురక్త మా దరిద్రుఁడు
 చనిపోవునో తత్పులంబు జవిజూచెడినో!

జామువ రచనలు

జననం: 28 సెప్టెంబర్ 1895 - మరణం: 24 జూలై 1971

రుక్కిణి కల్యాణం	1919
చిదానంద ప్రభాతం	1922
కుశలవోషాఖ్యానం	1922
కోకిల	1924
ధ్రువ విజయం	1925
కృష్ణానది	1925 మే
సంసారసాగరం	1925 అక్టోబర్
శివాజి ప్రబంధం	1926
వీరాభాయి	1926
కృష్ణదేవరాయలు	1926 మార్చి
వేమనయోగీంద్రుడు	1926 జూన్
భరతమాత	1926
భారతవీరుడు	1927 జనవరి
సూర్యోదయం	1927 ఏప్రిల్
చంద్రోదయం	1927 జూన్
భారతవీరుడు	1927 అక్టోబరు
గిజగాదు	1927 డిసెంబర్
భారతమాత	1928 ఫిబ్రవరి
రత్నమ్యతి	1928 జూలై
ఆంధ్రుడను	1928 డిసెంబరు
తుమ్మెద పెండ్లికొడుకు	1928 ఉగాది
సభి	1929 జూలై
బుద్ధుడు	1929 ఆగష్టు
తెలుగుతల్లి	1929 సెప్టెంబర్

శిషువు	1929	ఆక్షోబర్
బాపు సందేశము	1929	నవంబర్
దీర్ఘ నిశ్శాసనము	1930	ఫిబ్రవరి
ప్రబోధం	1930	మే
శిల్పి	1930	సెప్టెంబర్
హెచ్చరిక	1930	ఆగష్టు
సాలీడు	1930	ఆగష్టు
మాతృపేమ	1930	
భీమ్యాదు	1931	జనవరి
యుగంధరమంత్రి	1931	డిసెంబర్
సమదృష్టి	1931	
వెలబాలుడు	1931	మార్చి
వెమలివెలత	1931	ఏప్రిల్
లోకబాంధవుడు	1931	జూన్
అనసూయ	1931	ఆగష్టు
శల్య సారథ్యము	1931	సెప్టెంబర్
సందేహాడోల	1931	ఉగాది
స్వప్నకథ	1932	
అనాథ	1932	
ఫిరదౌసి	1932	
ముంటాజమహాలు	1932	
సింధూరము	1932	జనవరి
బుద్ధమహిమ	1932	మార్చి
క్రీస్తు	1932	జూలై
గుంటూరుసీమ	1932	సెప్టెంబర్
వివేకానంద	1932	నవంబర్
చీట్లపేక	1932	ఉగాది
జేబున్నీసా	1932	మే
పశ్చిత్తాపం	1932	డిసెంబర్
అయోమయము	1933	జూన్

అఖండ గౌతమి	1933	ఉగాది
ఆశ్వసం	1933	ఎప్రిల్
మేఘుడు	1933	ఆగష్టు
తృశానవాటి	1933	డిసెంబర్
ఆంధ్రభోజుడు	1934	మార్చి
గబ్బిలం	1941	
కాందిశీకుడు	1945	
తెరచాటు	1946	
చిన్నా నాయకుడు	1948	
బాపూజీ	1948	
నేత్తాజీ	1948	
స్వయంపరం	1950	
రాష్ట్రపూజ	1963	
కొత్తలోకం	1957	
క్రీస్తు చరిత్ర	1958	
మున్సాఫరులు	1963	
నాగార్జునసాగరం	1966	
నా కథ	1966	

జామువ కవికి లభించిన బిరుదులు - సన్మానాలు

కవితా విశారద	1933
కవి కోకిల	1936
కవి దిగ్గజు-నవయుగ కవిచక్తవర్తి	1947
మధుర శ్రీనాథ	1952
విశ్వకవి సమాట	1964
కళాప్రపూర్వ	1970
పద్మభూషణ	1970
ఆం.ప్ర.శాసనమండలి సభ్యత్వం	1964

(జామువా సాహాతీ ప్రస్తావం నుండి)

క వి జీవిత పరిచయము

జూమవ గుళ్ళం వీరయ్య-లింగమాంబలకు 1895, సెప్టెంబరు 28న వినుకొండలో జన్మించారు. అన్నిశాత, దారిద్ర్యం వెంట తరువుతున్నా, సాహితీ క్షేత్రమందు కృషీవలుడు కావలెనన్న కాంక్షతో ఆనాటి అనవుకూల వాతావరణాన్ని, సామభూతి కేర్వడిన దుర్ఖిక్షన్ని ఎదుర్కొంటూ ముందుకు సాగారు. కృషితో “నా సీ దుర్ఖిక్షం” నానుడి యద్దార్థమైంది. అనావృష్టలు, గాలివానలు గతస్వాతు లెనాయి. కవితానుక్షేత్రంలో పసిడినే వండించారు.

ప్రాచమికోపాధ్యాయునిగా జీవితం ప్రారంభించి, నాటి మూకిచిత్రాలకు వ్యాఖ్యాతగా ఉరూరి తిరిగి, పీరేశలింగం, చిలక మర్రుల ఆశీర్వాదాలు పొంది కావ్యజగత్తులో స్తోపవడ్డారు. తిరువతి వేంట కవుల ప్రశ్నాపం ముందుకు నడిపింది.

ఉభయ భాషా ప్రవీణలై తెలుగు పండితులిగా, ద్వితీయ ప్రపంచసంగ్రామమయంలో యుద్ధప్రచారకునిగా, స్వతంత్రానుతరం 1956 నుంచి 1960 వరకూ ఆకాశవాణి మద్రాసు కేంద్రంలో తెలుగు ప్రాచ్యమయిగా ఉద్యోగాలు నిర్వహించారు.

కవితాభిమానులు, సాహితీసంస్థలచే వేయికి పైగా సన్నాసాలు పొందారు. కవి కోకిల, కవితా విశారద, కవిదిగ్జ, మధుర తృప్తివాధ, నవయుగ కవి చక్రవర్తి, విశ్వ కవి సామూద్ర్జ అము బిరుదము పొందారు. గండ పెండారము ధరించి కనకాభిపీకాలు పొంది, గలు రోషణము చేసి, వగటి దివిటీల పల్లకిలో నూరేగారు. గుంటూరుజావట్టం స్వేచ్ఛ పొరసత్య మిచ్చి గారవించింది. కేంద్ర సాహిత్య అకాడమీ “క్రీస్తువరిత్త” కావ్యమునకు అవార్డు బహుకరించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం శాసనమండలి పథ్య నిగా నియమించింది ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాలయం “కళాప్రఘర్ష” బిరుదాంకితుని చేసింది. రాష్ట్రపతి “పద్మభూషణ” బిరుదుమిచ్చి నత్కరించారు. ముఖ్యదికి పైగా రచనలుచేసి 1971 జూలై 24న కీర్తిశేషులైనారు.